

Nordisk SKAKTIDENDE,

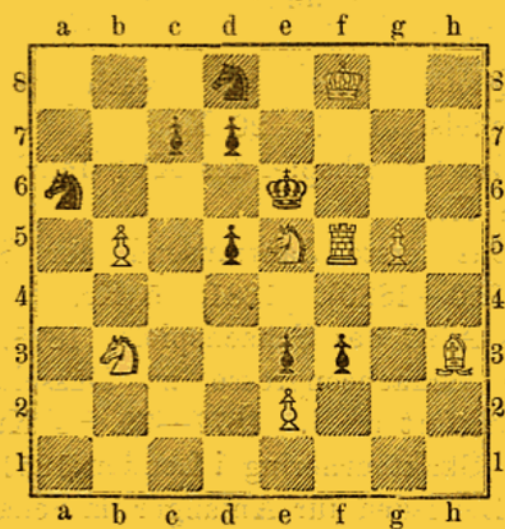
stiftet af O. MALMQVIST og S. A. SØRENSEN,

udgiven og redigeret af

A. THERKELSEN og F. W. BLEHR.

NIENDE AARGANG.

Vilh. Nielsen, Kjøbenhavn.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

Hermed ophører Nordisk Skaktidende at udkomme.

Hos Undertegnede faas:

- Arnell, A. & S. A. Sørensen.* Nordiske Skakbroblemer 1879. 4 Kr.
Bilguer, P. R. v. Handbuch des Schachspiels. 1880. 6te Udg.
20 Kr.
— — Zur. Theorie des Schachspiels 1839. 3 Kr.
Bledow, L. Correspondenz-Partien 1872. 2det Oplag. 3 Kr.
Gaebeler, A. Die Gesetze des Schachspiels. 2. Opl. 1. Kr. 50.
Klett, Ph. Schachprobleme. 1878. 5 Kr.
Kohtz, J. & C. Kockelkorn. 101 ausgewählte Schachaufgaben.
1874. 3 Kr. 50 Øre.
Lange, Max. Handbuch der Schachaufgaben. 1862. 3 Kr.
— Paul Morphy. Skizze aus der Schachwelt. 2det
Oplag. 5 Kr.
— Sammlung neuer Schachpartien. 1857. 3 Kr.
— Der Meister im Schachspiel. 7de Udgave. 1881.
4 Kr. 50 Øre.
Lasa, v. d. Leitfaden für Schachspieler. 1880. 5. Udg. 5 Kr.
Lehner, H. & C. Schwede. Wiener Schachcongress 1873. 1874.
3 Kr.
Linde, A. v. d. Geschichte und Literatur des Schachspiels.
1874. 40 Kr.
— — Quellenstudien zur Geschichte des Schach-
spiels. 1881. 20 Kr.
— — Das Schachspiel des XVI Jahrhunderts. 1874.
8 Kr.
— — Das erste Jahrtausend der Schachliteratur.
(850—1880). 1881. 5 Kr.
Minckwitz, I. Das ABC des Schachspiels. 1878. 2 Kr. 40 Ø.
— Die Schachcongresse zu Düsseldorf, Köln u.
Frankfurt a. M. 1877—79. 4 Kr.
Møllerstrøm, M. O. Skaktournering i London 1851. 1853. 2 Kr.
Neumann, G. R. Leitfaden für Anfänger im Schachspiel. 1873.
2det Oplag. 2 Kr.
— — Die Grundregeln des Schachspiels. 1867. 80 Ø.
Sahlberg, R. Handledning i Schackspel. 1876. 2 Kr. 25 Øre.
Schallop, E. Der Schachcongres zu Leipzig 1877. 1878. 4 Kr.
— — — Paris 1878. 4 Kr.
Wekerle, L. Die Philosophie des Schach. 1879. 3 Kr. 60 Ø.

Wilhelm Priors Hof-Boghandel.
52, St. Kjøbmagergade ved Rundetaarn.

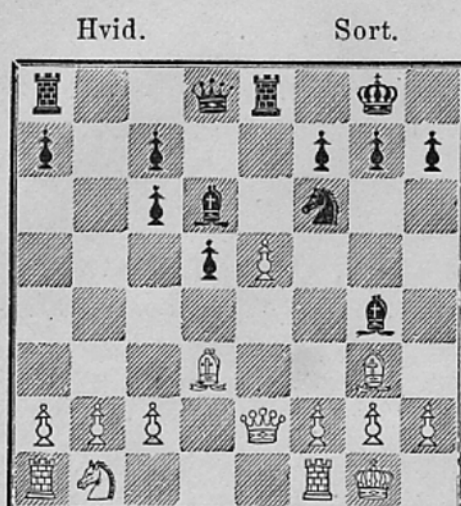
November & December 1881.

Partier.

803. Skotsk Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance i 1881).

A. Winding.	P. L. Wittrup.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Potter — se Nord. Skaktid. Nr.	
1. e2—e4	e7—e5	436 — trak Steinitz her Ta8	
2. Sg1—f3	Sb8—e6	—b8, hvorimod Potter til-	
3. d2—d4	e5+d4	raadede Tf8—e8, som nu Sort	
4. Sf3+d4	Sg8—f6	vælger.	
5. Sd4+c6	b7+c6	10. e4—e5	...
6. Lf1—d3	...	Nu kommer Trækket for sent.	
I Parti Nr. 799 trak Black-		10. ...	Le7—d6
burne her mod Zukertort e4		Dette Træk synes her at være	
—e5.		sikkert og godt.	
6. ...	d7—d5	11. Lf4—g3	...
7. Dd1—e2	Lf8—e7	Her var der vel Tale om Tf1	
8. 0—0	...	—e1.	
Her havde vel atter e4—e5		11. ...	Lc8—g4
været anvendelig.		Se omstaaende Diagram.	
8. ...	0—0	12. De2—e1	...
9. Lc1—f4	...	Kunde der her ikke være	
Endnu havde e4—e5 kunnet		Spørgsmaal om	
spilles.		12. Ld3+h7† Kg8—h8!	
9. ...	Tf8—e8	13. f2—f3 Lg4—h5	
I Partiet mellem Blackburne		14. Lh7—d3	
og Zukertort mod Steinitz og		hvorpaa Hvid ganske vist taber	

Stilling efter Sorts 11te Træk.

Bonden e5, men dog har en ret ordentlig Stilling? Paa 12. De2—e3 vilde Spillet vel udvikle sig saaledes:

12. De2—e3	Sf6—d7
13. De3—d4 (a)	Sd7+e5
14. Lg3+e5	Ld6+e5
15. Dd4+g4	Le5+b2
16. Sb1—d2	Lb2+a1
17. Tf1+a1	Dd8—f6 og

Sort har Taarn og 2 Bønder for Løber og Springer og staar godt.

(a)

13. Ld3+h7	Kg8+h7
14. De3—d3†	Kh7—g8
15. e5+d6	Lg4—e2
16. d6+c7	Dd8—e7
17. Dd3—e3	Le2+f1

Hvid.	Sort.
18. De3+e7	Te8+e7
19. Kg1+f1	Ta8—c8
og Bonden paa c7 erobres.	
12. . . .	Sf6—d7
13. f2—f4	f7—f6
14. Lg3—h4	Sd7+e5!

Et smukt og som det synes vel beregnet Offer, der skaffer Sort et rask Angreb.

15. f4+e5	Ld6+e5
16. De1—c1	. . .
Dronningen maa enten gaa hertil eller til b5, hvilken Plads ikke synes at være bedre.	
16. . . .	g7—g5
17. Lh4—e1	. . .
Maaske var g3 eller f2 at foretrække.	

17. . . .	Dd8—d6
18. h2—h4	Te8—e7!
19. h4+g5	f6+g5
20. Sb1—c3	. . .
Istedetfor dette Fejltræk burde der have været fulgt Dc1+g5, men Sort svarer da med Te7—g7 og Hvids Spil staar ikke til at redde.	
20. . . .	Dd6—h6
Hvid opgiver Spillet.	

804. Evansgambit.

(Spillet pr. Korrespondance i 1881).

P. L. Wittrup.	A. Winding.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. e2—e4	e7—e5	4. b2—b4	Lc5+b4
2. Sg1—f3	Sb8—c6	5. c2—c3	Lb4—c5
3. Lf1—c4	Lf8—c5	6. 0—0	d7—d6
		7. d2—d4	e5+d4

Hvid.	Sort.
8. c3+d4	Lc5—b6
9. Sb1—c3	Sc6—a5
10. Sf3—g5	
Mærkeligt nok findes dette vist gode Træk, der anvendtes i Parti Nr. 227 i Nord. Skaktidende, ikke udført i v. Bilguer.	
10.	Sa5+c4
11. Dd1—a4 †	c7—c6
12. Da4+c4	Sg8—h6
13. Kg1—h1	0—0
I Noten til det omhandlede Parti findes f7—f6 udført.	
14. f2—f4	Kg8—h8
15. f4—f5	f7—f6
16. Sg5—e6	Lc8+e6
17. f5+e6	Sh6—g8
Saavidt i Overensstemmelse med Parti 227, hvor dette Træk anbefales som det bedste.	
18. d4—d5	c6—c5

Hvid.	Sort.
Sort burde vist strax have benyttet Øjeblikket til naany at bringe Sg8 i Virksomhed paa e7.	
19. Tf1—f3	Dd8—e7
20. Sc3—e2	a7—a6
Sort er stærkt hæmmet i sine Bevægelser ved de 2 foregaaende Træk.	
21. Lc1—d2	Lb6—c7
22. Dc4—d3	b7—b5
23. Tf3—h3	g7—g6
24. Se2—f4	Dd7—g7
25. e6—e7!	Tf8—e8
26. e4—e5!	
Hvid gennemfører Angrebet med stor Kraft og Duelighed.	
26.	f6—f5
Nødvendigt!	
27. Ld2—c3! og Sort opgiver med Rette det aldeles redningsløse Spil.	

805. Græsk Parti.

(Spillet pr. Korrespondance i 1880).

C. A. Knoff.	S. Solberg.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	b7—b6
2. d2—d4	Lc8—b7
3. Lf1—d3	e7—e6
4. Sg1—h3	c7—c5
5. c2—e3	c5+d4
6. c3+d4	Sb8—c6
7. Lc1—e3	Sc6—b4
8. Sb1—c3	Sb4+d3

Hvid.	Sort.
9. Dd1+d3	Lf8—b4
10. 0—0	Sg8—e7
11. e4—e5	
Hvorfor ikke enten bringe a-Taarnet i Stilling paa en af de mange gode Linier eller bringe f-Bonden frem.	
11.	Se7—d5
12. Lc3 d2	Lb4—e7

Hvid.	Sort.
13. Sc3—e4	0—0
14. f2—f4	f7—f5
15. e5+f6	Sd5+f6
16. Se4+f6 †	Tf8+f6
17. f4—f5	a7—a5
Spillet bliver nu temmelig svært for begge Parter. Sort frigjør efterhaanden sit Spil med stor Dygtighed.	
18. Ld2—g5	Tf6+f5
19. Tf1+f5	e6+f5
20. Dd3+f5	g7—g6
21. Df5—e5	Le7+g5
22. Sh3+g5	Dd8—e8
23. De5—g3	...
Det sikreste Træk for Hvid havde utvivlsomt været Ta1—e1 og Partiet var vel blevet remis.	
23. ...	De8—e2
Indledningen til en vidtberegnet Manøvre.	

Hvid.	Sort.
24. Dg3—b3 †	...
Ser indbydende ud, men er frugtesløst ligeoverfor Sorts mesterligt dristige Parader.	
24. ...	Kg8—h8!
25. Db3—h3	h7—h5!
26. Sg5—f7 †	Kh8—g7!
27. Sf7—e5	Ta8—f8!
28. Dh3—g3	...
Det ses let, at Hvid taber paa Øjeblikket, hvis han slaar Bd7 med Skak!	
28. ...	Tf8—f6
29. Se5—d3	...
Det eneste Træk, der kunde have forhalet Afgjørelsen noget, var h2—h4.	
29. ...	h5—h4
20. Ta1—e1	Tf6—f1 †
og Hvid opgiver Spillet.	

806. Sørensens Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance 1879).

A. Olsson.	B. Ohlsson.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Sg1—f3	g7—g5
4. d2—d4	...
Ved dette Træk, i Stedet for det almindelige Angrebspil, Lf1—c4, indledes den ukorrekte, men ret livlige saakaldte Sørensens Gambit.	

Hvid.	Sort.
4. ...	g5—g4
5. Sb1—c3	g4+f3
6. Dd1+f3	Dd8—h4 †
7. g2—g3	f4+g3
8. h2+g3	Dh4—f6
Ved den i 6te Træk anvendte Forsvarsmåade beholder Sort en hel Officer mere. Forsvaret er vel vanskeligt, men dog neppe umuligt at gennemføre.	

Hvid.	Sort.
9 Lc1—f4	e7—c6
10. e4—e5	...
Paa 0—0—0 spiller Sort sandsynligvis bedst Lf8—h6.	
10. ...	Df6—g7
11. Sc3—e4	...
Her vilde vi i Hvids Sted have rokeret langt. Sort har ikke øjeblikkelig noget særlig kraftigt Udviklingstræk og det frigjorte a-Taarn havde utvivlsomt snart faaet en mægtig Angrebsstilling paa e-Linien.	
11. ...	d7—d5!
Et godt Modoffer. Sorts Forsvar ledes i det Hele særdeles vel.	
12. e5+d6	Lc8—e6
13. Lf4—e5	f7—f6
14. Se4+f6 †	Sg8+f6
15. Lc5+f6	Dg7—f7
16. Lf1—e2	Th8—g8
17. Df3—f4	Sb8—a6
Et nyt resolut Modoffer.	

Hvid.	Sort.
18. Le2—h5	Tg8—g6
19. a2—a3	Ke8—d7!
20 Lh5 + g6	Df7+g6
21. Lf6—e5	h7—h5
Sort turde sandsynligvis nok have slaaet c2, men det valgte Træk er kraftigere, da det skaffer Lf8 en prægtig Plads paa h6.	
22. Th1—f1	Lf8—h6
23. Df4—f3	Ta8—e8
24. b2—b4	Dg6+c2
25. Tf1—f2	Dc2—c4
26. Ta1—b1	Te8—f8
27. Le5—f4	Le6—g4
Hvid opgiver her Partiet, sikkert noget for tidligt, hvilket maa beklages, da Stillingen er meget interessant. Sort staar ganske vist bedst, men det er dog neppe saa lige at se, hvorledes han f. Ex. paa 28. Df3—e4 skal kunne forcere Spillet.	

807. Springergambit.

(Spillet i Kjøbenhavn i Septbr. 1881).

L. Krause.	J. Petersen.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Sg1—f3	d7—d5
Vi have gjentagende fremhævet, at dette Forsvar ikke er godt.	
4. e4+d5	Dd8+d5
5. Sb1—c3	Dd5—h5
Det er paa denne „Neuerung“	

Hvid.	Sort.
at Føreren af de Sorte baserer sit Spil. Hvids stærkeste Modtræk herimod er vist	
6. Dd1—e2, som G. Nielsen flere Gange med Held har anvendt.	
6. Lf1—e2	Lc8—g4
7. d2—d4	Lg4+f3
8. Le2+f3	Dh5—h4 †

Hvid.	Sort.
9. Ke1—f1	c7—c6
10. g2—g3	...
En smuk Manøvre for at bringe Taarnet i Virksomhed og Kongen i Sikkerhed.	
10. ...	f4+g3
11. Kf1—g2	g3+h2
12. Th1—e1 †	Lf8—e7
13. Kg2—h1	Sb8—d7

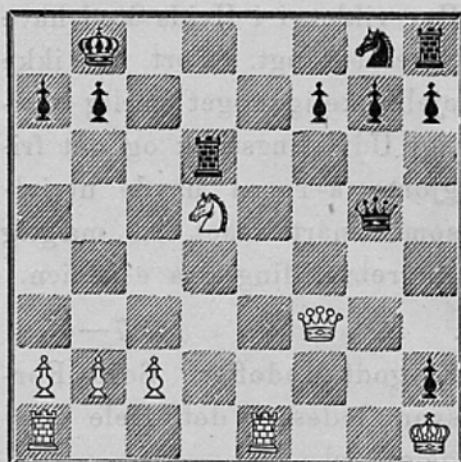
Bedre havde det været at bringe Kongespringeren ud paa f6.

14. d4—d5	c6+d5
15. Lf3+d5	0—0—0

Denne Rokade viser sig stærk hazarderet.

16. Lc1—e3	Sd7—f6
17. Dd1—f3	Sf6+d5

Hvid.	Sort.
18. Sc3+d5	Kc8--b8
Det forholdsvis bedste havde vel været Td8+d5.	
19. Le3—f2	Dh4—g5
20. Lf2—g3 +	Le7—d6
21. Lg3+d6 †	Td8+d6

Hvid gjør Mat senest i 6 Træk.

808. Spansk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 11/10 81)

L. Krause.	G. Nielsen.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	Lf8—e7
6. d2—d3	...

Mere almindelig er her i denne Stilling Dronningebonden 2 Skridt. Det er vel imidlertid vanskelig at afgjøre, om det er bedre.

6. ...	b7—b5
7. La4—b3	d7—d6

Hvid.	Sort.
8. Lc1—c3	0—0
9. c2—c3	d6—d5
10. e4+d5	Sf6+d5
11. d3—d4	...

Nu at gaa frem med Bonden anse vi derimod for mindre rigtigt. Sort gaar forbi og opnaar, som det vil ses, efter nogle Træks Forløb Herredømme over Brættet.

11. ...	c5—e4
12. Sf3—d2	f7—f5
13. f2—f3	Kg8—h8
14. Dd1—e1	Sd5+e3

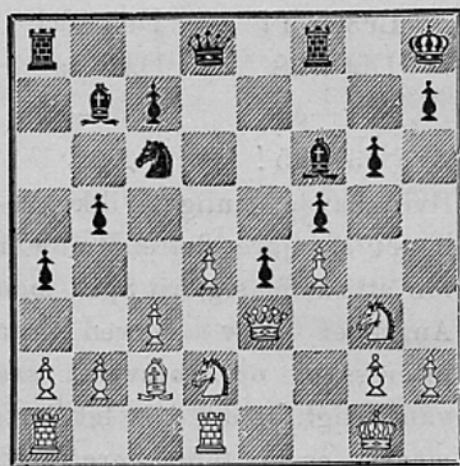
Hvid.	Sort.
15. De1+e3	Le7—g5
16. f3—f4	Lg5—f6
17. Tf1—d1	...

Spillet herfra er meget svært og ikke let at overse. Sort, der absolut er i Offensiven, truer med at slaa d4 med Springeren og Hvid dækker indirekte paa en smuk Maade, idet der paa 17. ... Sc6+d4 følger 18. Sd2+e4.

17. ...	Lc8—b7
18. Sd2—f1	a6—a5
19. Sfl—g3	g7—g6
20. Sbl—d2	...

Atter har vi den samme morsomme Situation som i 17de Træk. Sort opnaar intet ved at slaa.

20. ...	a5—a4
21. Lb3—c2	...

21. ...	Sc6+d4.

Sandsynligvis havde det været det korrekteste, om Sort endnu nogen Tid havde opsat at slaa og f. Ex. bragt Taarnene i mere direkte Virksomhed. Vi skjønte ikke, at Hvid kunde have benyttet denne Mellemtid

til Foretagender af Betydning for at skaffe sig Luft eller frigjøre sit Spil. Rimeligvis troede Sort, at Forholdene vare blevne noget forandrede, idet nu Springeren har Slag paa Lc2, men morsomt er det i den Anledning, at Hvid nu kan begynde at slaa e-Bonden med Løberen! Forøvrigt tro vi, at Sort ogsaa med det valgte Træk beholder Overvægten.

22. Lc2+e4!	f5+e4
23. Sd2+e4	Tf8—e8
24. c3+d4	Dd8—e7

Her kunde der ogsaa være Tale om Te8+e4, efterfulgt af Dd8—d5.

25. Td1—e1	Ta8—d8
26. Ta1—d1	Lf6—h4

Ved dette Træk opnaar Sort kun remis. Er det ikke ogsaa Synd at trække den udmærkede Løber bort fra sin truende Post, og burde Punktet d4 ikke yderligere have været attackeret med 26. ... c7—c5!? Hvid synes aabenbart kun at have én Fortsættelse: d4—d5. Sort har da for det Første mindst remis ved Lf6—d4, men vindes Partiet ikke ved Td8+d5!? Det synes saa.

27. d4—d5	Lh4+g3
28. De3—d4†	De7—g7
29. Dd4+g7†	Kh8+g7
30. Se4+g3	Te8+e1†
31. Td1+e1	Kg7—f7

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
32. Sg3—e4	Lb7+d5	37. Kg1—f2	Td1—d2 †
33. Se4—g5 †	Kf7—g8	38. Te4—e2	Td2+e2 †
34. Te1—e7	h7—h6	39. Kf2+e2 og Partiet hæve-	
35. Sg5—e4	Ld5+e4	des som Remis.	
36. Te7+e4	Td8—d1 †		

809. Siciliansk Parti.

(Spillet i Aalborg d. 27/11 78).

L. Krause.	S. A. Sørensen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. e2—e4	c7—c5	at foretage dette ukorrekte	
2. Sg1—f3	e7—e6	Offer, da Sort som anført, staar	
3. d2—d4	c5+d4	fortræffeligt. Det giver imid-	
4. Sf3+d4	Sg8—f6	lertid Anledning til et paa	
5. Lf1—d3	Sb8—c6	begge Sider ret pikant Spil	
6. Lc1—e3	d7—d5	Partiet ud.	
Det er maaske nok saa solidt		14. f4+e5	Dc7+e5
at vente med at bringe Dron-		15. Le3—f4!	Dc5+a1
ningbonden ud indtil Kongelø-		16. Lf4+b8	Da1+a2
beren er bragt ud paa e7 og		17. Sb1—c3	Da2—a5
der er rokeret kort.		18. Sc3+d5!	...
7. Ld3—b5	...	Hvid havde muligvis ikke be-	
Denne Afvigelse fra den sæd-		høvet at gjøre dette Modoffer	
vanlige Spillemaade viser sig		for at skaffe sig frit Spil, men	
ikke synderlig god.		Angrebet blev derved saa	
7. ...	Dd8—c7	interessant og Forsvaret saa	
8. e4—e5	Sf6—d7	vanskeligt, at det i et let Parti	
9. Lb5+c6	b7+c6	maa anses for fuldt berettiget.	
10. f2—f4	Lc8—a6	18. ...	e6+d5
11. Sd4—e2	Ta8—b8	19. Dd1+d5	La6+e2
12. b2—b3	c6—c5	Det eneste mulige Modtræk,	
Sort har nu en overlegen		der kan holde Partiet.	
Stilling.		20. b3—b4!	Da5—a6
13. 0—0	Sd7+e5	21. Dd5+f7 †	Kc8—d8
Der var ikke nogen Grund til		22. Df7—c7 †	Kd8—c8
		23. Dc7—f7 †	Ke8—d8

Hvid.	Sort.
24. Lb8—c7 †	...
Hvid kan ikke opnaa mere end Remis. Imidlertid opstilles herved en ny Fælde.	
24.	Kd8—c8
25. Df7—e8 †	Kc8—b7 !
Atter det eneste reddende Træk.	
26. De8—b8 †	Kb7—c6
27. Db8—a8 †	Kc6+c7
Nu kan først Løberen slaas.	

Hvid.	Sort.
Hvid burde derfor have ladet sig nøje med Remis ved 27.	
Db8—e8 † osv.	
28. Tf1—f7 †	Lf8—e7 !
29. Tf7+e7 †	Kc7—d6
20. b4+c5 †	Kd6+e7
31. Da8+h8	Da6—a1 †
32. Kg1—f2	Da1—f1 †
og Sort vinder sluttelig.	

810. Uregelmæssig Aabning. (Field.)

(Spillet i Berliner-Turneringen i September d. A.)

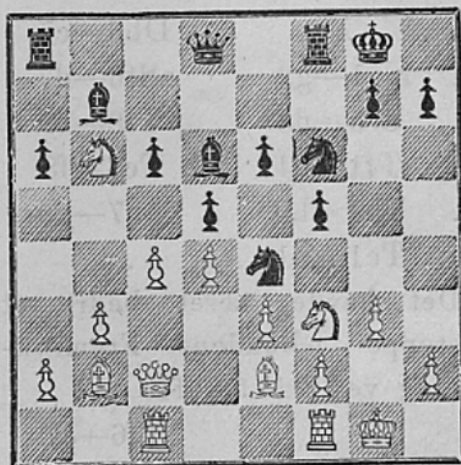
Blackburne.	Tchigorine.
Hvid.	Sort.
1. Sg1—f3	d7—d5
2. d2—d4	Sg8—f6
3. e2—e3	e7—e6
4. Lf1—e2	b7—b6
5. 0—0	Lc8—b7
6. b2—b3	Lf8—d6
7. c2—c4	0—0
8. Sb1—c3	Sb8—d7

Ingen god Plads for Springeren i denne Spilleaabning.

9. Lc1—b2	Sf6—e4
10. Ta1—c1	a7—a6
11. Dd1—c2	f7—f5
12. g2—g3	Sd7—f6
13. Sc3—a4	c7—c6

Løberen er nu lukket inde. Det truende Træk c4—c5 var bedre imødegaaet ved at slaa Bonden. Slaar Hvid da igjen med Løberen, følger Sf6—d5, og slaar han med Bonden, følger c7—c5.

Hvid.	Sort.
14. Sa4+b6	...
Godt spillet; Hvid har nu den bedre Stilling, hvorledes saa Sort spiller.	

14.	Ld6+g3
Et rask og genialt Offer, som dog vistnok ikke var ganske korrekt.	
15. h2+g3	...
Hvid faar kun en ganske lille Fordel i Stillingen ud af dette	

Hvid. Sort.

Træk. Men Blackburne stod, da dette Parti spilledes, aaa godt i Turneringen, at han kunde være tilfreds med at opnaa Remis, og desuden var hans „Time“ lige ved at løbe ud, saa at han ikke kunde faa Tid nok til nøje at gjen-nemse Stillingen.

Ved 15. Sb6+a8 Lg3+f2 †
 16. Tf1+f2 Sf6-g4
 17. Tf2-g2! Sg4+e3
 18. Dc2-d3 Se3+g2
 19. Kg1+g2 vinder Hvid en Officer.

15. . . . Dd8+b6
 16. Sf3-e5 Ta8-c8
 17. c4-c5 . . .

For fremdeles at holde Løberen indespærret. Sort truede med c6-c5.

17. . . . Db6-c7
 18. Kg1-g2 Sf6-d7
 19. Se5--d3 Tf8-f6
 20. Tf1-h1 Tc8-f8
 21. Th1-h3 g7-g5
 22. Tc1-h1 . . .

Det havde været bedre at stoppe f-Bondens Fremryk-ning ved 22. f2-f4.

22. . . . Tf6-f7
 23. Lb2-c1 Tf7-g7
 24. Kg2-f1 Sd7-f6
 25. b3-b4 Lb7--c8
 26. Kf1-e1 . . .

Tidsspilde, som Sort benytter til at udføre en velovervejet Plan. Det rigtige Træk havde været a2-a4 for at

Hvid. Sort.

kunne spille b4-b5, hvis Modstanderen trækker a6-a5.

26. . . . a6-a5
 Dette og de paafølgende 5 Træk ere meget fine; de til-sigte at bane Springerne Vej ind i den fjendtlige Stilling.

27. a2-a3 Lc8-a6
 23. Sd3-e5 . . .

Hvid tør ikke lade denne Springer slaa, da Sort i saa Fald fremtvinger Aabning af f-Linien ved Sf6-g4.

28. . . . Lc6+e2
 29. Ke1+e2 Sf6-g4

Udmærket! Tchigorine angri-ber sin frygtelige Modstander med stor Energi.

30. Se5-d3 . . .

Bedste Træk. Paa 30. f2-f3 følger Sg4+e5, 31. f3+e4 (ikke d4+e5 paa Grund af g5-g4) og den sorte Springer faar udmærkede Stillinger paa g4 eller c4.

30. . . . a5+b4
 31. a3+b4 Sg4+f2

Et smukt Officersoffer, og An-grebet er forsaavidt korrekt, som derved kan opnaas Remis.

32. Sd3+f2 Se4+g3 †
 33. Th3+g3 Dc7+g3
 34. Ke2-f1 g5-g4
 35. Th1-g1 Dg3-h2

Tchigorine gjorde efter Spillet opmærksom paa, at han her havde vundet Træk ved strax at gaa med Dronningen paa

Hvid.	Sort.
b8. Bonden paa h7 var da kommet hurtig frem.	
36. Tg1—h1 . . .	
Blackburne spiller paa Remis og burde heller ikke have opnaaet mere.	
36. . . .	Dh2—b8
37. Sf2—d3	Db8—b5
38. Kf1—g2	Tf8—a8
39. Kg2—g3	Tg7—a7
40. Lc1—b2	Ta7—a2
41. Dc2—h2	Ta8—a7
Sort søger at fastholde Angrebet, men han havde forsvaret sin egen Stilling bedre ved at trække Ta2—a7.	
42. Dh2—h6 . . .	
Dette Mestertræk har Blackburne forberedt smukt ved sine foregaaende Kongetræk.	

Hvid.	Sort.
42. . . .	Ta7—e7
Ikke vel overvejet. Sort sknlde have ladet sig nøje med Remis, hvilket opnaas ved at slaa Springerens. Der kan nemlig følge:	
43. Th1—h5	Ta7—e7
44. Th5—g5 †	Kg8—f7
45. Tg5—g7 †	Kf7—e8
46. Tg7+e7 †	osv.
43. Dh6—g5 †	Kg8—f8
44. Dg5—f6 †	Kf8—e8
45. Sd3—e5 ! . . .	
Nu er der ikke mere nogen Redning.	
45. . . .	Ke8—d8
46. Df6—f8 †	Te7—e8
47. Df8—d6 †	Kd8—c8
48. Dd6—d7 †	Opgivet.

811. Siciliansk Parti.

(Følgende brillante Parti blev spillet i Turneringen i Berlin i Septbr. d. A.)

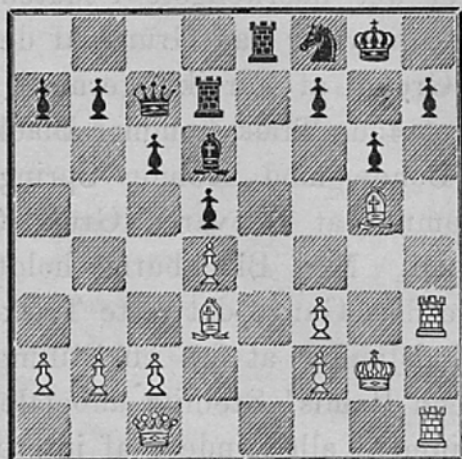
J. Schwarz.	Schallop.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	c7—c5
2. Sb1—c3	e7—e6
3. Sg1—f3	Sb8—c6
4. d2—d4	c5+d4
5. Sf3+d4	Sg8—f6
6. Sd4+c6	b7+c6
7. e4—e5	Sf6—d5
8. Sc3+d5 . . .	
Sc3—e4 er bedre, thi der trues med Se4—d6 † og c2—c4.	

Hvid.	Sort.
8. . . .	c6+d5
9. Dd1—g4 . . .	
Som det fremgaar af Sorts Svar, er dette Træk svagt.	
9. . . .	Dd8—c7
10. Dg4—e2 . . .	
Der er ikke noget bedre at gjøre.	
10. . . .	Lf8—b4 †
11. Ke1—d1 . . .	

Hvid.	Sort.
Om ogsaa Løberen sættes imellem, tabes Rokaden alligevel.	
11. . . .	0—0
12. De2—g4	. . .
Det sikreste var vel c2—c3, men det valgte Træk er Begyndelsen til et rask Angreb.	
12. . . .	Lb4—c5
13. Lc1—f4	Lc5—d4
14. Lf1—d3	Ld4+b2
15. Th1—e1	. . .
Denne resolute Opgiven af Taarnet vidner om Schwarz' store Talent. Vil han redde Taarnet, mister han Kongebonden og dermed alle Chancer til noget Angreb.	
15. . . .	Lb2+a1
16. Tel—e3	g7—g6
Det bedste Træk. Hvid truede med at slaa h-Bonden og derpaa med Dronningeskak og Taarnet paa h3.	
17. Te3—h3	La1+c5
Winawer har senere paavist, at det eneste korrekte Træk for Sort her havde været Lc8—a6: paa Ld3+a6 følger da Dc7—b6, og Sort faar da Tid til at sikre sin Stilling ved f7—f5.	
18. Th3+h7	Kg8+h7
19. Dg4—h5 †	Kh7—g8
20. Ld3+g6	. . .
Udmærket spillet!	
20. . . .	f7+g6

Hvid.	Sort.
21. Dh5+g6 †	Le5—g7
Schallopp overvurderer sine 3 Officerers Styrke og lægger ikke rigtig Mærke til Modstanderens frie Bønder. Istedetfor at spille paa at vinde skulde han være gaaet med Kongen til h8, hvorefter Hvid vist maa nøjes med evig Skak.	
22. Lf4+c7	Lc8—a6
33. Lc7—e5	Tf8—f7
24. h2—h4	Kg8—f8
Atter der burde Sort spille paa Remis ved Ta8—f8; h4—h5, Kg8—h8 osv.	
25. Le5—d6 †	Kf8—e8
Kongen burde gaa tilbage til g8.	
26. h4—h5	Lg7—f8
27. Dg6—g8	. . .
Hvid rammer Sømmet lige paa Hovedet!	
27. . . .	Tf7+f2
28. h5—h6	d5—d4
29. Dg8—g6 †	Ke8—d8
30. Dg6—g5 †	Kd8—e8
Paa Kd8—c8 følger Dg5—c5 †	
31. Dg5—h5 †	Tf2—f7
32. h6—h7	. . .
Den Maade, hvorpaa Schwarz har ført Angrebet i dette Parti, varsler tydeligt om den vordende Mester!	
32. . . .	Lf8+d6
33. h7—h8 (Dr.)	Ke8—e7
34. Dh5—h4 †	Opgivet.

I et Parti fra Berliner-Turneringen mellem Blackburne (Hvid) og Schwarz (Sort) fremkom efter det 20de Træk følgende Stilling:

Hvid. Sort.
21. c2—c4 . . .
Ved dette stærke Træk tvinger Hvid Modstanderen til at aabne Linien c4 til f7 for den hvide Løber, hvilket væsenlig forstærker Angrebet. Sort er nødt til at slaa, da Hvid truer baade med at slaa d-Bonden og derefter vinde Kvalitet ved Ld3—b5 og med c4—c5, hvorefter Løberen kommer over f4 til e5.

21. . . . d5+c4
22. Ld3+c4 h7—h5
Sort er bange for at Hvid skal ofre sine 2 Taarne:

Th3—h7 Sf8+h7

Th1+h7 Kg8+h7

Dc1—h1 † Kh7—g8

Lg5—f6 osv.

men oversaa rimeligvis, at han,

Hvid. Sort.
naar Dronningen siger Skak paa h1, kan sætte Løberen imellem.

23. Th3—h4 . . .
Begyndelsen til en smuk Kombination!

23. . . . b7—b5

24. Lc4—b3 Sf8—e6
Sort gaar i Fælden! Han burde have givet Kvaliteten ved Te8—e6.

25. Lg5—f6 Se6—f4 †

26. Dc1+f4! . . .

Denne Offer-Kombination, som Blackburne har forberedt ved sine foregaaende Træk, er noget af det smukkeste, vi længe have set.

26. . . . Ld6+f4

27. Th4+h5 g6+h5

28. Th1+h5 Opgivet.

812. Uregelmæssig Aabning. (Field).

(Spillet i London d. 27. Juli 1881; varede 7 Timer).

Dette Parti er det mærkeligste i Matchen mellem Zukertort og Blackburne, navnlig paa Grund af det kuriøse Slutspil, men ogsaa paa Grund af Forviklingerne i Midten af Spillet. Efter en Fejl i det 45de Træk kommer Blackburne til at spille med Konge og Bonde mod Konge, Springer og 2 Bønder! Enhver maa indrømme, at der var al Grund til at opgive Spillet, og dermed Matchen. Men Blackburne holdt haardnakket ud; Zukertort forsømte flere Gange det rette Træk, og endelig lykkes det hans sejge Modstander at faa en Stilling, hvor Hvid ikke kan opnaa mere end Remis! Steinitz anbefaler Blackburnes Spil til et nøjere Studium af alle Yndere af interessante Slutspil.

Zukertort.	Blackburne.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	d5+e6, da Bonden snart bliver erobret tilbage.	1. Time.
1. c2—c4	e7—e6	17. Dc2—c3	Le7—g5
2. Sg1—f3	Sg8—f6	18. f2—f4	Lg5—h6
3. a2—a3	b7—b6	19. e4—e5	Sa6—b8
4. Sb1—c3	Lc8—b7	20. d5—d6	Dc7—f7
5. e2—e3	d7—d5	21. Dc3—h3	...
6. d2—d4	Lf8—e7	Dronningen staar her daarligt; Hvid skulde have spillet h2—h4 og g2—g3 for at lukke den sorte Løber fuldstændig inde.	
7. b2—b3	0—0	21. ...	Sb8—c6
8. Lc1—b2	d5+c4	22. Ta1—d1	Kg8—h8
9. b3+c4	c7—c5	23. Sd2—b3	Tf8—g8
10. Lf1—e2	Sb8—a6	24. Le2—f3	Td8—d7
Den naturlige Plads for Springeren er paa c6.		25. g2—g3	Df7—f8
11. 0—0	Sf6—e4	26. Td1—d3	Sc6—d8
Hermed spilder Sort kun Tid.		(1ste Time).	
12. Sc3+e4	Lb7+e4	Ingen heldig Afbytning for Sort. Df8—c8 var bedre.	
13. Sf3—d2	Le4—b7	27. Lf3+b7	Sd8+b7
14. Dd1—c2	Dd8—c7	28. Dh3—g2	g7—g6
Her kunde være sket c5+d4.		29. a3—a4	Lh6—g7
15. d4—d5!	Ta8—d8		
16. e3—e4	f7—f5		
Svagt Træk; f7—f6 var bedre, thi Hvid opnaar ikke noget ved			

Hvid.	Sort.
30. Lb2—c3	Df8—c8 (2den Time).
31. Sb3—d2	Sb7—d8
32. a4—a5	g6—g5
33. f4+g5	...

Kg1—h1 var vist lidt bedre.

33. ...	Sd8—c6
En Fejl, som Modstanderen strax benytter sig af. Springerens skulde være gaaet til f7, vil Hvid da dække begge Bønderne ved Sd2—f3, kan den sorte Dronning angribe paa a6.	

34. a5+b6	a7+b6
-----------	-------

35. Tf1—e1	...
Et fint Træk, meget bedre end strax at gaa med Springerens til f3. Sort kan nu ikke komme med Dronningen paa a6.	

35. ...	Dc8—b7
36. Sd2—f3	Tg8—f8
37. Sf3—h4	b6—b5
38. c4+b5	Db7+b5

(2den Time).

39. Td3—d2	c5—c4
40. Td2—b2	Db5—c5 †
41. Dg2—f2	Dc5+f2 †
42. Tb2+f2	Td7+d6

Meget smukt! Blackburne for-svarer sig fortræffeligt.

43. e5+d6	Lg7+c3
44. Te1+e6	Lc3—d4
45. d6—d7	Sc6—e5

En stor Fejl, som ødelægger Sorts Stilling. Sc6—b8 var det rigtige Træk. Gaar det hvide Taarn da paa d6, slaar

Hvid.	Sort.
Løberen paa f2 og Taarnet gaar til d8, og Sort har Haab om Remis.	

46. Te6+e5	Ld4+e5
47. Tf2+f5	Le5—d4 † (3die Time).

48. Kg1—f1	Tf8—d8
49. Tf5—d5	Ld4—b6
50. Sh4—f3	Kh8—g7
51. Sf3—e5	c4—c3
52. Kf1—e2	Lb6—c7
53. Se5—c6	Td8—f8
54. d7—d8 (D)	Lc7+d8
55. Sc6+d8	c3—c2
56. Ke2—d2	Tf8—f2 †
57. Kd2—c1	Tf2+h2
58. Sd8—e6 †	Kg7—f7
59. Se6—f4	Kf7—e7
60. Td5—d2	Th2—h1 †
61. Kc1+c2	Th1—a1
62. Kc2—b3	Ta1—a5
63. Td2—d5	Ta5+d5
64. Sf4+d5 †	Ke7—e6
65. Sd5—e3	...

Godt nok, men Sd5—f6 var afgjørende. Spiller Sort saa h7—h6, slaar Hvid denne Bonde og gaar dernæst frem med g-Bonden. Svarer Sort saa med 65. Ke6—f5, følger 66. Sf6+h7, Kf5—g6, 67. Sh7—f6, Kg6+g5, 68. Sf6—e4 †; gaar nu den sorte Konge til f5, vinder Hvid ved Se4—f2, gaar den til g4, kommer den hvide Konge til Hjælp.

65. ...	Ke6—e5
66. Kb3—c3	Ke5—e4

Hvid. Sort.
67. Kc3—d2 . . .
Ogsaa her kan Hvid forcere
Spillet:

67. Se3—f1 Ke4—f3
68. Kc3—d4 Kf3—f2
69. Kd4—e5 Kf2+ f1
70. Ke5—f6 osv.

67. . . . Ke4—f3

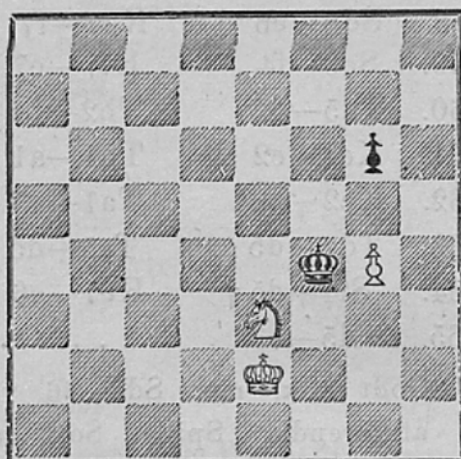
68. g3—g4 . . .

Steinitz tror, at Hvid hverken
kan vinde ved 68. Se3—f1
eller ved 68. Se3—f5; men
Zukertort viser, at han havde
vundet ved Kd2—d3!

68. . . . Kf3—f4

69. g5—g6 h7+g6

70. Kd2—e2 . . .

70. . . . Kf4—g3

Dette er det eneste reddende

Hvid. Sort.
Træk. Gaar Kongen til g5,
kommer den hvide Konge paa
f3, gaar den til e4, følger
Se3—g2.

71. Ke2—e1 Kg3—f3

72. Ke1—d2 Kf3—f4

73. Kd2—d3 Kf4—f3

74. Kd3—d4 Kf3—f4

75. Kd4—d3 . . .

Det er til ingen Nytte at prøve
paa at vinde ved at ofre
Springeren, f. Ex.:

75. Kd4—d5 Kf4+e3

76. Kd5—e5 Ke3—f3

Nu maa den hvide Konge gaa
til f6, thi trækker han 77. g4
—g5, taber han Spillet ved
Kf3—g4—h5.

Stod derimod den sorte
Bonde paa g5 istedetfor paa
g6, vilde Hvid have vundet
Spillet ved denne Manøvre.
Dette viser, hvor godt Black-
burne har spillet ved hele
Tiden at flytte Kongen, men
lade sin Bonde staa urokkelig.

75. . . . Kf4—f3

76. Kd3—d2 Kf3—f4

Remis.

813. Tospringerspil i Baghaanden.

Nedenstaaende Parti, der nylig er spillet i Simpsons Divan i
London, meddele vi efter „Field“.

	R. Steel.	Zukertort
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6

	Hvid.	Sort.
3.	Lf1—c4	Sg8—f6
4.	Sf3—g5	d7—d5
5.	e4+d5	Sc6—a5

Hvid.	Sort.
6. Lc4—b5 †	...
Morphys Yndlingstræk 6. d2—d3 synes ikke længere at være i Mode.	
6. ...	c7—c6
7. d5—c6	b7—c6
8. Lb5—e2	h7—h6
9. Sg5—f3	e5—e4
10. Sf3—e5	Dd8—d4
11. f2—f4	Lf8—c5
12. Th1—f1	Lc5—d6
13. c2—c3	Dd4—d5
14. b2—b4	...

Herved vinder Hvid en Officer, men udsætter sig for et farligt Angreb. Han kan imidlertid ikke gjøre noget bedre, thi efter

14. d2—d4	e4—d3
15. Le2—f3!	Dd5—e6
16. b2—b4	Ld6—e5
17. f4—e5	Sa5—c4

vinder Sort sin Bonde tilbage med godt Spil.

14. ...	Ld6—e5
---------	--------

Hvis Springerens gaar til b7, er den sorte Dronning tabt ved Le2—c4.

15. f4—e5	Dd5—e5
16. b4—a5	De5—h2

[Hele denne Spillemaade har Vitzthum først forsøgt i et Parti mod Minckwitz. Red.]

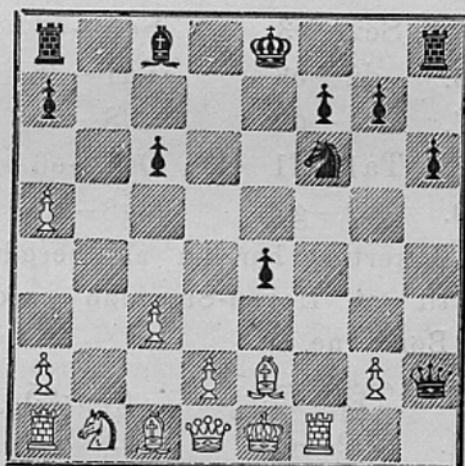
Se hosstaaende Diagram.

17. Dd1—a4	...
------------	-----

17. d2—d4 var nok det bedste Træk. Derimod fører det fristende Træk 17. Lc1—a3 kun til Remis:

Hvid.	Sort.
17. Lc1—a3	Dh2—h4 †
18. Tf1—f2	Sf6—g4
19. Le2—g4	Lc8—g4
20. Dd1—a4	og Sort giver evig Skak.

[Denne Bemærkning af Steinitz synes rigtig; vi maa derfor modificere den af os tidligere, Nord. Skakt. 1874 S. 305, udtalte Formening om Styrken af 17. Lc1—a3. Red.]

Stilling efter Sorts 16de Træk.

17. ...	0—0
18. Da4—d4	...

Spillemaaden 18. Tf1—f6, g7—f6; 19. Da4—e4, Dh2—g1 † med paafølgende Lc8—a6 er ødelæggende for Hvid,

18. ...	Dh2—g2
19. Ke1—d1	...

Dette Træk er svagt! Hvid skulde have spillet Tf1—g1, hvorpaa følger Dg2—h2, 20. Dd4—f2. Bytter Sort saa af, er den hvide Konge ovre paa den rette Side for at imødegaa Bondestormen.

19. ...	Lc8—g4
---------	--------

Hvid.	Sort.
20. Dd4—f2	Lg4+e2 †
21. Df2+e2	Dg2—g6
22. Sb1—a3	Sf6—d5
23. Sa3—c2	...

Springeren skulde være gaaet til c4 for at give Kongen Plads til at gaa paa c2.

23.	Ta1—d1
24. Kd1—e1	...

Sort truede med Sd5+c3.

24.	f7—f5
25. Sc2—e3	Sd5+e3
26. d2+e3	Td1—d6
27. Lc1—d2	Tf8—d8
28. Ta1—d1	Dg6—e6
29. De2—g2	Kg8—h7

Zukertort har nu alt beredt til et Hoved-Stormløb med Bønderne.

30. Tf1—f2	g7—g5
31. Tf2—e2	...

Hvid forsvarer sig saa godt som muligt.

31.	f5—f4
32. e3+f4	e4—e3
33. f4+g5	...

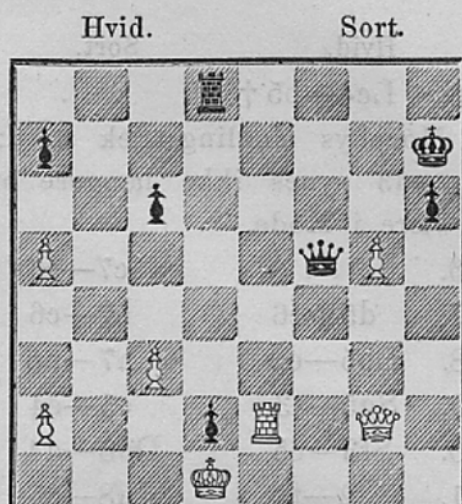
Paa f4—f5 følger Td3+d2! Man ser nu tydeligt Styrken af Sorts 29de Træk. Zukertorts hele Manøvre havde ikke gaaet, hvis han nu havde staaet udsat for en Opdækkerskak.

33.	Td3+d2
34. Td1+d2	e3+d2 †
35. Ke1—d1	De6—f5

Se hosstaaende Diagram.

36. g5—g6 †	...
-------------	-----

Man skulde ved første Øjekast

Stilling efter Sorts 35te Træk.

tro, at Dg2—e4 kunde have ledet til Remis, men Zukertort har paavist, at Hvid taber saaledes:

36. Dg2—e4	Df5+e4
37. Te2+e4	h6+g5
38. Te4—e6	Td8—d3
39. Te6+c6	g5—g4
40. Tc6—c4	g4—g3
41. Tc4—g4	Kh7—h6
42. c3—c4	Kh6—h5
43. Tg4—g7	Kh5—h4
44. c4—c5	Td3—c3
45. Kd1+d2	Tc3+c5
46. Kd2—e3	Tc5+a5
47. Ke3—f4	Ta5—a4 †
48. Kf4—f3	Ta4—a3 †
49. Kf3—f4	Kh4—h3

og Sort vinder.

36.	Kh7—g8
----------	--------

Dronningen kunde naturligvis ikke slaa Bonden paa Grund af 37. Te2—e7 †,

37. Te2—e4	...
------------	-----

Der er ikke noget bedre. Paa Te2+d2 følger Df5—b1 † 38. Kd1—e2, Td8+d2 † og derpaa Db1—b2 †.

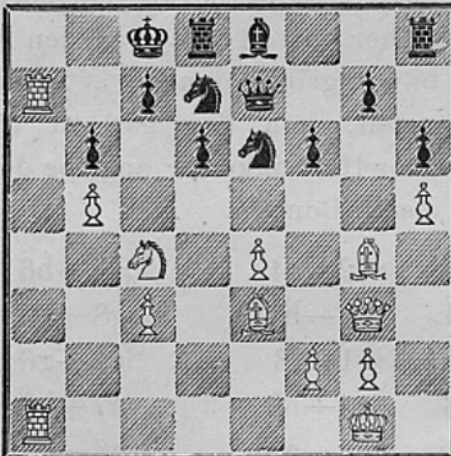
Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
37. . . .	Df5—b5	Paa Dg2—e4 følger De5—h5 †	
38. Te4—b4	Db5—e5	40. De8—e2, Dh5—h1 †.	
Zukertort manøvrerer fortrinlig med sin Dronning.		39. . . .	De5+e3
39. Dg2—h1	. . .	40. Tb4—b1	Td8—e8
		Opgivet.	

814. Centrums-Gambit. (Field).

(Spillet i Berliner-Turneringen i September d. A.)

Winawer.	Riemann.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. e2—e4	e7—e5	8. Lf1—b5	Le8—d7
2. d2—d4	e5+d4	9. Sb1—d2	h7—h6
3. Dd1+d4	. . .	Vist ikke godt. Sort skulde have søgt at bevare sin sorte Løber ved at gaa med den til b6; angribes den da af Springerens, kan den gaa til c5, hvor Hvid ikke tør angribe den med b-Bonden.	
Man har tidligere ikke lagt synderlig Vægt paa dette Træk, da Sort nu ved at angribe Dronningen faar en Officer ud. Men W. Paulsen anvendte det ikke uden Held flere Gange i Turneringen, og Winawer mente ogsaa, at det var fordelagtigt for Hvid. Steinitz tror dog ikke rigtigt paa Styrken af denne Spillemaade.		10. Sd2—c4	La5—b6
3. . . .	Sb8—c6	11. h2—h4	Sg8—e7
4. Dd4—e3	Lf8—b4 †	12. Sg1—f3	Se7—g6
Da Winawer i Turneringen havde Bagtrækket (mod W. Paulsen), forsøgte han Fianchetto, men opnaaede ingen god Stilling, skjøndt han vandt Partiet.		13. Sc4+b6	a7+b6
5. c2—c3	Lb4—a5	14. Lf4—e3	Sc6—e5
6. De3—g3!	Dd8—f6	15. Lb5—e2	Ld7—c6
7. Le1—f4	d7—d6	Se5+f3 † var bedre. Paa 16. Le2+f3 følger da Sg6—e5 og senere Df6—g6.	
		16. Sf3—d2	0—0—0
		En uforsigtig Rokade! Sort burde have ventet til Modstanderen havde rokeret til en af Siderne.	
		17. h4—h5	Sg6—f8
		18. a2—a4	Df6—e7

Hvid.	Sort.
19. b2—b4	f7—f6
Sort er allerede aldeles tilbage i Udviklingen.	
20. b4—b5	Lc6—e8
21. a4—a5	b6+ a5
22. Ta1+ a5	b7—b6
29. Ta5—a7	...
Hvid truer med at slaa Bonden paa b6.	
23. ...	Se5—d7
24. 0—0	Sf8—e6
25. Tf1—a1	Se6—c5
Spildt Træk, da Springerens strax maa tilbage igjen, men Spillet kan under ingen Omstændigheder reddes.	

Stilling efter Hvids 27de Træk.

Hvid.	Sort.
26. Le2—g4	...
Winawer fortsætter Angrebet meget kraftigt!	
26. ...	Sc5—e6
27. Sd2—c4	...
Se hosstaaende Diagram.	
27. ...	De7—f7
Der er ingen Redning, thi paa Sd7—b8 følger Sc4+ b6 † og efter Sd7—c5 kan følge:	
28. Le3+ c5	d6+ c5
29. Ta7—a8 †	Kc8—d7
30. Dg3+ c7 †	Kd7+ c7
31. Ta1—a7 †	
28. Dg3+ d6!	...
Et meget fint Træk! Slaar Sort Dronningen, er han mat i 2 Træk.	
29. ...	f6—f5
Gaar Springerens til b8, følger Lg4+ e6 † og mat i næste Træk.	
29. Ta7—a8 †	Sd7—b8
30. Sc4—b6 †	c7+ b6
31. Ta8+ b8 †	

815. Evans-Gambit. (Brit. Ch. Mag.)

J. Court.	C. R. Baxter.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. b2—b4	Lc5+ b4

Hvid.	Sort.
5. c2—c3	Lb4—a5
6. d2—d4	e5+ d4
7. 0—0	La5—b6
Dersom Sort ikke vilde slaa ind paa det „kompromitterede	

Hvid.	Sort.
Forsvar“, burde han have trukket 7. d7—d6, thi paa det af ham valgte Træk kunde Hvid med Fordel svare 8. e4—e5.	
8. c3+d4	d7—d6
9. d4—d5	Sc6—a5
10. Lc1—b2	Sg8—e7
11. Lc4—d3	0—0
12. Sb1—c3	Se7—g6
13. Sc3—e2	c7—c5
14. Dd1—d2	c5—c4
Dette er for tidlig Fremrykning; der plejer at spilles Lb6—c7 og Ta8—b8 for at bringe b-Bonden frem; men f7—f6 maa heller ikke forsømmes, da Hvid efter at have bragt sin Springer til g3 truer med at slaa med Løberen paa g7.	
15. Ld3—c2	Lc8—d7
16. Se2—g3	f7—f6
17. Sg3—f5	...
Godt spillet, thi Sort er nødt til at slaa Springeren og har tabt et Tempo ved sit sidste Løbertræk; Hvid opnaar den Fordel at have to Løbere mod to Springere og faar et stærkt Angreb.	
17. ...	Ld7+f5
18. e4+f5	Sg6—e5
19. Sf3—d4	Lb6+d4
20. Lb2+d4	b7 b5
21. f2—f4	Se5—f7

Hvid.	Sost.
22. Ta1—e1	...
Hvid benytter sig meget rigtigt af Lejligheden til at tage den aabne Linie, thi Sort kan ikke bringe sit Taarn paa e8 uden at miste en Officer.	
22. ...	Sa5—b7
23. Dd2—f2	...
Det havde været stærkere at fortsætte strax med Te1—e6 eller g2—g4.	
23. ...	Dd8—d7
24. Te1—e6	Ta8—e8
25. Tf1—e1	Sf7—h6
Havde Sort trukket Springeren til d8, havde Hvid ganske roligt opgivet Kvaliteten og spillet Df2—h4.	
26. Df2—e2	...
Godt spillet! Dette Træk tvincer Sort til at slaa og forbedrer g2—g4.	
26. ...	Te8+e6
27. f5+e6	Dd7—e7
28. g2—g4	f6—f5
En Fejl, som koster Springeren, men Spillet er ikke til at redde. Kg8—h8 var vel det bedste, men Hvid faar da godt Spil ved ligeledes at flytte sin Konge til h1 og derefter spille Te1—g1.	
29. g4—g5	Sh6—g4
30. h2—h3	Opgivet.

816. Kieseritzky-Gambit. (Canadian Spect.)

(Spillet i „the Divan“ i London).

Blackburne.	Brewer.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. e2—e4	e7—e5	kan følge 9. Dd1+g4, Se4—f6 eller 9. Lf1—c4 †, d7—d5, 10. 0—0, Se4—f6.	
2. f2—f4	e5+f4		
3. Sg1—f3	g7—g5	9. Sb1—c3	Sf6+e4
4. h2—h4	g5—g4	Ikke godt! Bedre er Th8—e8.	
5. Sf3—e5	Lf8—g7	10. Sc3+e4	Th8—e8
6. d2—d4	Sg8—f6	11. Lf4—e5	d5+e4
7. Se5+f7	...	12. Lf1—c4 †	Lc8—e6
Dette Træk er neppe solidt; det er en af de Friheder, en stærkere Spiller kan tage sig lige over for en svagere. Blackburne søger at opnaa et Angreb, der ligner Thorolds i Allgaier-Gambiten.		13. 0—0 †	Kf7—g8
7. ...	Ke8+f7	14. Dd1+g4!	Dd8—d7
8. Lc1+f4	d7—d5	15. Lc4+e6 †	Te8+e6
Trækket er ikke saa ilde, men bedre er dog Sf6+e4, hvorpaa		16. Le5+g7	Te6—g6
		Nødvendigt, thi paa Sb8—c6 følger 17. Lg7—f6 † 18. Lf6—d8 † etc. og paa h7—h5 følger mat i 2 Træk.	
		17. Tf1—f8 †!	Kg8+g7
		18. Dg4+d7 †	Sb8+d7
		19. Tf8+a8	Opgivet.

817. Forgave-Parti.

A. C. Vazquez.	M. Barasorda.	Hvid.	Sort.
Hvid (÷ Sb1).	Sort.		
1. e2—e4	e7—e5	valgte Træk til et farligt Angreb, hvor Sort er fortabt, naar han ikke strax gjør de rette Modtræk.	
2. f2—f4	e5+f4		
3. Sg1—f3	g7—g5	6. ...	f3+g2
4. Lf1—c4	g5—g4	Sort skal her spille d7—d5, hvorpaa kan følge:	
5. 0—0	g4+f3	7. e4+d5 (eller A)	Lc8—g4
6. d2—d4	...	8. Tf1—f2	Lf8—d6 etc.
Dd1+f3 er det almindeligere og tillige det bedste Træk. Imidlertid fører ogsaa det		(A)	
		7. Lc4+d5	Lc8—g4

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
8. Tf1—f2	c7—c6	10. Dh5—h4 †	Ke7—d7
9. Ld5—b3	Lf8—g7	11. Lf7—e6 †	...
7. Lc4+†f7 †	Ke8—e7	Vazquez slutter Spillet paa sin sædvanlige raske Maade.	
Ke8+†f7 fører til samme sørgelige Resultat.		11. ...	Kd7—e8
8. Tf1+†f4	Sg8—h6	12. Dh4—h5 +	Ke8—e7
Paa Sg8—f6 følger e4—e5.		13. Tf4—f7 †	Ke7+†e6
9. Dd1—h5	d7—d6	14. d4—d5 †.	

Nationaltidendes Problemturnering.

Nedenstaaende gjengive vi efter „Nationaltidende“ den af d'Herr. Prisdommere i Turneringen F. Søborg og S. A. Sørensen afgivne udførlige Betænkning over de indsendte Opgaver samt Navnefortegnelse over de Forfattere, der have deltaget i Konkurrencen.

Kjøbenhavn, d. 30. Septbr. 1881.

Til Redaktionen af „Nationaltidendes“ Skakspalte.

Idet vi nedenstaaende have den Ære at afgive Beretning om det os som Dommere i „Nationaltidendes“ Problemturnering overdragne Hverv, have vi troet det rigtigt at forudskikke nogle Bemærkninger angaaende vor Opfattelse af Skakproblemets Væsen og Natur og de Principer, der have været ledende for os ved vor Bedømmelse. Vi skulle dog aldeles henstille til den ærede Redaktion, om den finder det konvenabelt at give disse Bemærkninger Plads i Bladet eller ej.

I.

1. Til et Problem maa der stilles den absolute Fordring, at det er korrekt, o:

a) har en mulig Opstilling,

- b) er løseligt i det forlangte Antal Træk,
- c) kun kan løses ved ét første Træk af Hvid — ikke er biløseligt.

Kun naar disse almindelige Betingelser ere opfyldte, kan Problemet deltage i Præmieæskningen.

Indenfor denne ydre Ramme bliver der dernæst at undersøge de enkelte efter deres Natur mere eller mindre betydende Momenter, der tilsammentagne bestemme Problemets Værd. Ved denne Bestemmelse have vi dog ikke — vi betone det udtrykkeligt i Modsætning til en for Tiden herskende Mode — fundet det heldigt at opstille nogen Points-Skala. Det totale Syn, Skjøn om man vil, over samtlige modtagne Indtryk har for os været det Afgjørende ved vor Kjendelse.

2. Et væsentligt Moment at tage i Betragtning er den til Grund for Opgaven liggende Ide — den Position, det Træk, som det har været Forfatteren særlig magtpaaliggende at fremstille, og for hvis Skyld Opgaven er bleven til, og jo mere udpræget, overraskende, ejendommeligere og originalere denne Ide kan vise sig, jo bedre. Det Spil, hvori Forfatterens Ide fortrinsvis er nedlagt, benævnes Hovedspillet, og der stilles hertil den principale Fordring, at det gennemføres med det knappest Forbrug af Tid (Træk) og med den størst mulige Økonomi af Kræfter (Brikker). Ytrer Ideen sig navnlig i Hovedspillets Matstilling (Matvending), fordres der, at denne skal være ren. Den reneste Matstilling er den, hvori intet Tavl, hverken det, den sorte Konge indtager, eller noget af de tilstødende er behersket af flere end en Brik, og hvori samtlige tilbageværende hvide Brikker ere virksomme.

Matten hidføres enten ved Træktvang eller Mattrusel eller en Kombination af begge Metoder, og der hersker, som bekjendt, stor Meningsforskjel, om Træktvangsopgaven eller Truselsopgaven er at foretrække. For os er denne Strid af underordnet Betydning, idet vi finde den ene Art Opgaver ligesaa berettiget som den anden, naar der ellers præstere s noget godt. Hvad vi derimod maa lægge Vægt paa, fordi det hører ind under det mere eller mindre dybe Anlæg for Opgavens Konstruktion, er Maaden, hvorpaa Træktvangen eller Mattruslen virker. Den fuldkomneste Træktvangsopgave som saadan, er den, hvor Sorts Træktvang er saa fjern som mulig fra Skak-

trækket, altsaa følger paa Hvids første Træk. I Truselsopgaven maa Mattruslen virke saa svagt som muligt, altsaa udstrække sig over det længst mulige Antal Træk — være sammenfaldende med Mattrækket. Jo mere der afviges herfra, jo mere der trues med Mat i et kortere Antal Træk, end der forlanges til Opgavens Løsning, jo mindre dybt anlagt bliver Opgaven i dette Punkt.

4. Det er indlysende, at jo finere Træktvangen eller Mattruslen saaledes er, desto flere Udveje vil der i Reglen blive aabnede for Sort i Forsvaret, o: der vil i saadanne Opgaver om Hovedspillet slutte sig en Mængde Bispil, — Varianter. Omvendt følger heraf, at jo større et Antal Varianter, der saaledes er tilstede i et Problem, jo fuldkomnere maa det i Reglen siges at være. Imidlertid er Antallet dog ikke alene afgjørende; der maa tillige tages Hensyn til, at Varianterne ere saa fyldige og korrekte som muligt, saaledes, at de f. Ex. kræve samme Antal Træk som Hovedspillet og som dette kun tillade én Løsning. Opfyldes denne sidste Fordring ikke, fremkommer det saakaldte Dobbeltspil (dual), om hvilket der i de udenlandske Skakblade har været ført og endnu føres en skarp Pennefejde. Vort Standpunkt fremgaar af det Foranstaaende. Vi anse det for en Dyd, at der i en Opgave findes talrige Varianter, vi anse det for en stor Kunst at konstruere disse fyldige og korrekte alene ved Hjælp af de Brikker, der udfordres til Hovedspillets Gjennemførelse, men vi kunne ikke tillægge det nogen afgjørende Betydning, om der i enkelte Varianter findes Dobbeltspil.

5. For at et Problem fuldt skal tilfredsstillе Løseren, maa det ved Siden af de fornævnte Egenskaber tillige besidde en vis Vanskelighed. Uagtet Begrebet „Vanskelighed“ synes saa selvforstaaeligt, tillader det dog ingen fulgyldig Definition indenfor Problemkunstens Omraade; det bliver mere eller mindre et subjektivt Skjøn hos den enkelte Løser. Opgaver, hvori der forekommer store Ofre, omgaaende Bevægelser og navnlig saadanne Træk, der tilsyneladende give den sorte Konge større Spillerum, ville dog i Reglen høre til de vanskeligere. Endvidere afhænger Vanskeligheden for en Del af Sorts Modstandsevne, der staar i ligefremt Forhold til Mængden og Beskaffenheden af Varianterne. En indirekte Vanskelighed, der hører til de fortrinligste og ofte kan være en sand Faldgrube for Løseren,

hidføres ved Konstruktion af en Spillemaade, der tilsyneladende har alle Kjendetegn paa Ægthed, men hvor Løsningen i en ubetydelig Variant kan forhales ud over det fastsatte Antal.

6. Endnu anføres, at vi lægge nogen Vægt paa en naturlig Opstilling. Vel mene vi ikke, at Opgaven skal have Udseende af at være Slutningsstillingen af et spillet Parti, men det maa dog kunne tænkes. Massevis sammenhobede Dobbelt- og Triple-Bønder, de hvide Brikker i de Sortes Lejr og omvendt osv. gjøre i hvert Tilfælde et mindre gunstigt Indtryk. I en vis Forbindelse med en naturlig Opstilling staar Styrkeforholdet mellem de hvide og sorte Brikker, og jo mere lige dette er, jo heldigere finde vi det i Reglen. Antallet af Brikker, forudsat deres Nødvendighed, skjønte vi derimod ikke bør have nogen Indflydelse.

II.

Der er ialt bleven tilstillet Dommerne 39 Sendinger, der efterhaanden, som de indkom, forsynedes med fortløbende Numre fra I til XXXIX.

Af disse maa følgende 11 Sendinger udelukkes fra Præmie-æskningen som biløselige, nemlig:

Nr. VIII „Reginam“ etc. ved **I. Db2+e2.**

— XI „Never before“ ved **I. Ddl—d2** og **I. Ddl—gl.**

— XV „Stå stark“ ved **I. e7+f8(D)†.**

— XXI „Ararat“ ved **I. Lb3—a4†** og **I. Sd2—f3.**

— XXXI „Es hilft kein Beben etc.“ ved **I. Ta8—a3** og **I. Lg6—c2.**

— XXXII „Glück auf“ ved **I. Tdl+d5.**

— XXXIII „Domino noir“ ved **I. Db4—el.**

— XXXV „Varietas delectat“ ved **I. Se3—g4.**

— XXXVI „Serius ocus“ **I. Sa6+b6.**

— XXXVIII „Wasatch“ ved **I. Sc2—a3†** og **I. Sc2—b4.**

— XXXIX „A Tramp abroad“ ved **I. La8+c6** o. fl. Maader.

Endvidere udgik Sending Nr. III „Lyckan“ etc. som uløselig, idet der nemlig efter 1. Df3—f5, Td6+d8, 2. Df5—e6 ikke er nogen Mat, naar Sort svarer med 2.... 3. Td8—c8, og Sending Nr. XIII „Debut“, der af dens Forfatter blev trukken tilbage fra Konkurrencen.

Vi kunne ikke tilbageholde vor Forundring over, at en saa

stor Procentdel af de indkomne Opgaver vare ukorrekte, enkelte endog med flere nærliggende Biløsninger; og specielt maa vi beklage, at Sendingerne Nr. XXXIII, XXXV og XXXVI til-lode Biløsninger, idet disse Sendinger ifølge hele deres Anlæg ellers vilde have hørt til de allerbedste.

Samtlige tilbageværende 26 Sendinger, der efterhaanden ere blevne offentliggjorte saavel i „Nationaltidende“, som med Til-ladelse af dette Blads Redaktion tillige i „Nordisk Skaktidende“, have vi fundet korrekte og altsaa formelt berettigede til at del-tage i Præmieæskningen.

Vi have nu først af disse tilladt os at udskyde efternævnte 8 Sendinger, der efter vor Formening have for ringe Indhold og frembyde for liden Interesse til at kunne komme i Betragt-ning, nemlig:

Nr. II „Ringkjøbing“, V „Don Ranudo“, VII „Du prix“ etc., XVI „Thruth“, XVIII „Festina lente“, XXVI „Mit første Bidrag“, XXX „Evviva gli schachi“ samt XXXIV „Sol lucet omnibus“.

Af en højere Rang have vi fundet Sendingerne:

Nr. VII „Ex animo“, XIX „Gutta cavat lapidem“, XX „Uffe“, XXII „Variatio delectat“, XXV „Ett försök“ og XXVII „Efter ringe Evne“, der mere eller mindre, hver paa sin Vis og i forskjellig Retning, have ydet adskillige paaskjønnelses-værdige Bidrag til Problemkunstens Udvikling, og som gennem-gaaende maa siges at være gode Opgaver. Imidlertid fore-kommer det os dog utvivlsomt, at selv de bedste af dem i indre Værd staa tilbage for Sendingerne:

Nr. I „Mit Kongerige“, IV „Lilla Klara“, VI „Phaëthon“, IX „Capriccio“, X „Smuler er Brød“, XIV „Urania“, XVII „Vitalis“, XXIII „Pia desideria“, XXIV „A la garde“, XXVIII „Kleine Ursachen“ etc., XXIX „Simplicissimus“ og XXXVII „Greeting“, og nævnte 12 Opgaver have vi derfor, efter at den ovenomtalte Sortering har fundet Sted, underkastet den sidste alvorlige og, saa godt vi formaaede, grundige Granskning for at naa til Erkjendelse om, hvilke der med største Ret kunde gjøre Fordring paa at komme i Spidsen.

Denne Undersøgelse har — vi tilstaa det — ikke været uden Vanskelighed. Om end i mange Henseender meget afvi-gende indbyrdes med Hensyn til Konstruktion og Udarbejdelse

er Gradsforskjellen mellem de 12 Opgaver kun ringe; de ere alle meget gode Opgaver og indtage alle selv i vor stærkt kritiske og med fortrinlige Produkter forvænte Tid et særdeles respektabelt Standpunkt, der vilde gjøre enhver Turnering Ære, men ingen af dem kan absolut siges at være „first rate“, og ingen af dem hæver sig saa højt over de andre, at kun et Blik er tilstrækkelig for at afgjøre, hvem Prisen bør tilkjendes. Der maa nødvendigvis ved Undersøgelsen gaaes i Detaillen, og i saa Tilfælde frembyder en 3 Træks Opgave indenfor sin snævre Ramme selvfølgelig forholdsvis faa Holdepunkter for Dommeren i Sammenligning med hvad f. Ex. en 4 Træks vilde kunne yde.

Nr. I. Maa rosende fremhæves for meget god Opstilling og Styrkefordeling og for sit smukke Hovedspil uden Skak i 2det Træk. Saavel Matideen som det indledende Træk med den alternative Spærring af sort Taarn eller Løber har imidlertid ofte været benyttet, og det vilde derfor have været ønskeligt, om Forfatteren havde ladet et fyldigere Variantspil slutte sig om Hovedideen. Den meget passive Springer paa g7 kunde da maaske ogsaa have faaet mere Anvendelse. Flere Løsere vilde sandsynligvis have fundet Opgaven temmelig svær, idet Forførelsesspillet 1. Da3—a8 forveksles med det virkelige Træk 2. Da3—a8. Forførelsesspillet taber imidlertid meget i Finhed, dels ved at Dronningen ikke kan slaas af Te8 uden at der straks bliver Mat paa e6, dels ved at en af Hovedspillets Matstillinger overhovedet kun bliver mulig ved, at Taarnet flyttes. Dette stærke Angreb paa og denne Dækning af Punktet e6 maa vi derfor ogsaa anse som en ikke ringe Mangel ved Problemets Konstruktion. Et enkelt Triplespil findes.

Nr. IV. I denne i flere Henseender meget tiltalende Opgave er, mærkeligt nok, netop den samme Ide som i Nr. 1 realiseret. Udførelsen er dog iværksat med færre Midler og paa flere Punkter bedre. Matstillingerne ere rene og Varianten 1. . . . Kd5 meget vellykket. Desværre nedsættes Opgaven stærkt ved det nærliggende første Træk, der dækker Se4 og derved indskrænker den sorte Konges Træk samt truer med Mat i andet Træk. Truslen virkeliggjøres, dersom Sort spiller det naturlige 1. . . . b7+e6. Endvidere findes nogle Dobbeltspil, dog uvigtige.

Nr. VI. En lille Perle. Har et meget godt Hovedspil

med et interessant Taarnoffer, 3dobbelte Matvendinger og rene Matstillinger. Flere gode Varianter uden væsenlige Dobbeltspil. Ideen ikke ganske almindelig. Dronningen giver i det Hele Mat paa 6 forskellige Tavl. At dadle er dog første Træk, der, hvorvel det ikke direkte truer og i og for sig heller ikke er nærliggende, forbereder Opdækkerskak, og endelig er der den væsenlige Mangel i Konstruktionen, at der følger en styg Mat i andet Træk, naar Sort svarer med det naturlige 1. Træk Sb6+c4. Havde denne sidste Indvending ikke maatte gøres, vilde vi vistnok have anset dette Problem for det bedste.

Nr. IX. Et i det væsenlige vel udarbejdet og korrekt Problem med gode og indbyrdes forskellige Matvendinger i Hovedspillet. Flere Forførelsestræk. Skade kun, at Taarnet er stillet saa ubehændigt foran Dronningen, at det strax bliver indlysende, at det maa flyttes, og at det Sted, det skal staa paa, er det mindst smukke. Hvids store Overlegenhed i Kræfter maa ogsaa nævnes som en Mangel. Dobbeltspil følger paa lige-gyldige 1. Træk af Sort.

Nr. X. Interessen i det smukke Problem er væsenlig knyttet til det dobbelte Hovedspil med de 2 Dronningofre. I alle Spil findes der dobbelt Matvending, i det ene Hovedspil, 1. . . . Ke6, endog tredobbelt. I to Matstillinger er Se5 bunden. resp. af Dronning og Taarn, hvilket gjør en kjøn Virkning. Endvidere maa fremhæves det fortræffelige Forførelsesspil 1. Db3—d3 † samt 2. Dd3—h7, mod hvilket der kun gives en Parade. Som bemærket i vor Indledning om denne Art af Opgaver, maa vi derimod anse det for en Mangel, at der ikke er nogen Matstilling, hvori alle de mange hvide Officerer medvirke. Fraregnet Hovedspillets Matvendinger findes heller ingen Varianter af Betydning.

Nr. XIV. Maa roses for økonomisk Anvendelse af Brikker, for det meget smukke Træk 2. Dc7—a5 i Hovedspillet, for tre gode Varianter og i det hele for korrekt Udførelse uden Dobbeltspil eller Mat i 2. Træk. Opgaven løses dog temmelig let ved det nærliggende og noget for almindelige 1. Træk, ligesom Ideen ikke frembyder nogen særlig Interesse.

Nr. XVII. Meget righoldig Opgave med godt Hovedspil uden Skak i 2. Træk. Indeholder flere omhyggelig og vel udarbejdede Varianter med smukke Vendinger og med god Anven-

delse for alle Brikker. 1. Træk vanskelig at finde, da det kun er svagt truende, ikke spærrer nogen ellers aaben Udvej for Sort, og da man ikke let ser, at det skal efterfølges af 2. Ld2—e3. For at være et egentlig 1. Klasses Problem burde Opgaven ganske vist have hvilet paa en mere udpræget Ide, men uanset, at denne noget savnes, og uanset de mindre Indvendinger, der iøvrigt kunne rejses i Anledning at et enkelt Dobbeltspil, en Dualmat, samt en maaske mindre heldig Opstilling af de hvide Springere og et Par hvide Bønder, finde vi dog, at det i det hele maa siges at være en særdeles velkonstrueret Opgave.

Nr. XXIII. Er i det Hele et godt Problem med flere Dronningofre og rene Matstillinger. Ogsaa Styrkeforholdet og Opstillingen er, trods de mange Brikker, meget tilfredsstillende. Opgaven har en væsenlig Fejl, idet der i den ene af Hovedspilletts Matvendinger findes Dobbeltspil, men indeholder en smuk Variant, hvori der gjøres Mat med en tredje Springer.

Nr. XXIV. Denne Opgaves Ide og Anlæg har i høj Grad tiltalt os. Den har et smukt, ikke let fundet 1. Træk og 2 gode Hovedspil med interessante Matvendinger. Det har imidlertid skortet Forfatteren noget paa Omhu ved Udarbejdelsen af Varianterne, der dels ikke ere ret betydelige, dels i temmelig høj Grad lide af Dobbelt (Triple) Spil.

Nr. XXVIII. Virkelig Træktvangsopgave, der tillader et meget godt 1. Træk. Talrige Varianter, hvori adskillige gode Matvendinger, men hvoraf ingen særlig kan udpeges som Hovedspil. Der findes adskillige Dobbeltspil, hvilke man maaske nok i en Træktrangsopgave bør tillægge større Betydning end ellers. Opgaven maa i det Hele karakteriseres som en meget værdifuld Komposition.

Nr. XXIX. Fremstiller en smuk og tiltalende Duplekside, der kun sjældent forekommer. Meget lille og simpelt Apparat.

XXXVII. Smukt Dronningoffer i Hovedspillet. Flere nette Varianter. Forskjellige Forførelsestræk. 1. Træk er ikke ilde, men det skæmmes ved den meget stygge Trusel med Mat i 2. Træk. Opstillingen er uskøn, og det store Officersapparat virker aldrig helt med.

III.

Herefter skulle vi samle det endelige Resultat af vore Undersøgelser i Følgende:

1ste Præmie bør efter vor Formening tilkjendes Sending Nr. XVII „Vitalis“ og

2den Præmie Sending Nr. VI „Phaëton“.

De Opgaver, der synes os at komme i Betragtning nærmest efter disse, ere:

Nr. XXIV. „A la garde de Dieu“.

— XXVIII. „Kleine Ursachen, grosse Wirkungen“.

— X. „Smuler er Brød“.

— XXIX. „Simplicissimus“.

For saa vidt en af disse 4 Opgaver er af en nordisk Forfatter, bør den udsatte Extrapræmie, som jo er bunden til nordiske Problemer, tildeles denne. Ere flere af dem nordiske, bør Præmien tilfalde den, der er stillet øverst i Rækken. Ere alle 4 Problemer udenlandske, bede vi os tilsendt en Fortegnelse over samtlige nordiske Opgaver til nærmere Sammenligning.

De af nysnævnte 4 Problemer, der ikke præmiebelønnes, anse vi for værdige til „Hæderlig Omtale“.

Ærbødigst

F. Søborg.

S. A. Sørensen.

Hertil føjede saa Redaktionen af Skakspalten i „Nationaltidende“ følgende:

Da af de 4 sidstnævnte Sendinger ikkun Nr. X, „Smuler er Brød“ ved Navnesedlens Aabning har vist sig at være af en dansk Forfatter, er Turneringens Resultat fastsat med den saaledes afgivne Kjendelse af Dommerne. Herefter og efter de øvrige Navnesedlers Aabning er Udfaldet følgende:

1ste Pris, 150 Fres., tilkjendes Sendingen Nr. XVII, „Vitalis“, af Vilhelm Nielsen, Kjøbenhavn.

2den Pris, 100 Fres., tilkjendes Sendingen Nr. VI, „Phaëthon“, af Frits af Geijersstam, Upsala.

3die Pris, (Extrapremie) Nordisk Skaktidende 1873—80, tilkjendes Sendingen Nr. X, „Smuler er Brød“ af V. Holst, Sejerø.

Hæderlig Omtale tilkjendes:

Nr. XXIV. „A la garde de Dieu“, af H. Leprettel, Marseille.

Nr. XXVIII. „Kleine Ursachen, grosse Wirkungen“, af Rud. l'Hermet, Magdeburg.

Nr. XXIX. „Simplicissimus“, af Victor Mieses, Leipzig.

Concours International de problèmes du „Nationaltidende“.

Les juges de ce tournoi viennent d'accorder les prix comme suit:

1. Prix. „Vitalis“, Mr. Vilhelm Nielsen, Copenhague.
2. Prix. „Phaëthon“, Mr. Frits af Geijersstam, Upsala.
3. Prix. (pour le meilleur problème Scandinave non couronné): „Smuler er Brød“, Mr. V. Holst, Sejerø.

En outre, une mention honorable est attribuée aux envois suivants:

- „A la garde de Dieu“, Mr. H. Leprettel, Marseille.
- „Kleine Ursachen, grosse Wirkungen“, Mr. Rud. l'Hermet, Magdebourg.
- „Simplicissimus“, Mr. Victor Mieses, Leipsic.

Den fuldstændige Navnefortegnelse over Deltagerne i Turneringen er følgende:

- Nr. 1. „Mit Kongerige“ etc., Jul. Petersen, Kjøbenhavn.
- 2. „Ringkjøbing“, A. Euchler, Gotha.
- 3. „Lyckan“ etc., Martin Anderson, Gøteborg.
- 4. „Lilla Klara“, Alf. Arnell, Gøteborg.
- 5. „Don Ranudo“, J. Jespersen, Faarevejle.
- 6. „Phaëthon“, Frits af Geijersstam, Upsala.
- 7. „Ex animo“, J. G. Nix, Tuckers Cross Roads.
- 8. „Reginam“ etc., E. M. Laquière, Algérie.
- 9. „Capriccio“, Campo Cav. Achille, Campobasso.
- 10. „Smuler er Brød“, V. Holst, Sejerø.
- 11. „Never before“, E. Pradignat, Lusignan.
- 12. „Du prix 3me“ etc., Fr. Holler, Trondhjem.
- 14. „Urania“, F. W. Blehr, Kristiania.
- 15. „Stå stark“, E. Lindquist, Ytterhogdal.
- 16. „Truth“, Chas. F. Jones, Swansea.
- 17. „Vitalis“, Vilhelm Nielsen, Kjøbenhavn.
- 18. „Festina lente“, L. C. Müller, Holstebro.
- 19. „Gutta cavat lapidem“ etc., E. Hallgren, Nyköping.
- 20. „Uffe“, P. Møller, Kjøbenhavn.
- 21. „Ararat“, A. Chavanon, Tarare.
- 22. „Variatio delectat“, J. A. Viberg, Humble.
- 23. „Pia desideria“, Rob. Sahlberg, Stockholm.
- 24. „A la garde de Dieu“, H. Leprettel, Marseille.
- 25. „Ett Försök“, Augusta Otterstrøm, Nohleby.

- Nr. 26. „Mit første Bidrag“, Chr. J. Dahl, Kjøbenhavn.
 — 27. „Efter ringe Evne“, M. Müller, Kjøbenhavn.
 — 28. „Kleine Ursachen“ etc., Rud. l'Hermet, Magdeburg.
 — 29. „Simplicissimus“, Victor Mises, Leipzig.
 — 30. „Evviva gli scacchi“, G. Liberali, Patras.
 — 31. „Es hilft kein Beten“ etc., G. Weicke.
 — 32. „Glück auf“, Rud. Gebühr, Mülheim a. d. Ruhr.
 — 33. „Domino noir“, Lamouroux, Paris.
 — 34. „Sol lucet omnibus“, C. S. Lanly, Carpentras.
 — 35. „Varietas delectat“, Rob. Braune, Gottschee.
 — 36. „Serius ocus“, G. L. Studd, Exeter.
 — 37. „Greeting“, A. H. Robbins, St. Louis.
 — 38. „Wasatch“, J. K. Zim, Douglas (Utah).
 — 39. „A Tramp abroad“, Geo. B. Spencer, Rutland.

Turneringen er hermed tilende. Red. kan ikke slutte Meddelelsen om dens Gang uden at udtale sin bedste Tak for den Beredvillighed, hvormed de Herrer Dommere have paataget sig deres Hverv, og for deres udførlige Beretning om de Overvejelser, der have ledet dem til den endelige Kjendelse.

Nyeste Post.

England. Den af British Chess Magazine udskrevne literære Turnering er nu sluttet. Af 6 indsendte Skitser tog Alphonse Delannoys Prisen. Den aldrende franske Forfatter hævder saaledes endnu sit Ry, som vor Tids første Skakskribent.

Blackburne, der nylig er udnævt til Æresmedlem af St. George Klubben i London, tilsigter at udgive samtlige sine Partier fra Berliner Kongressen i Bogform, med Noter af Potter.

Tyskland. Berliner kongressen, hvis Resultat for Mesterturneringens Vedkommende findes noteret i vort Oktoberhefte, er til Ende, og dens talrige og interessante Enkeltheder diskuteres og kommenteres med Iver i den europæisk-amerikanske periodiske Skaklitteratur. Som det ses af det meddelte Skema, fik Blackburne og Zukertort de 2 første Præmier (1200 og 600 Mk.) med henholdsvis 14 og 11 vundne Partier. Winawer og Tschigorine, der hver havde 10½ Partier, delte dernæst med Komiteens Samtykke 3die og 4de Præmie, tilsammen paa 700

Mk., og endelig fik Mason og Wittek (hver med $9\frac{1}{2}$ Partier) to udsatte Extrapræmier paa henholdsvis 200 og 150 Mk., idet Wittek rejste bort før det kunde komme til Omspil. At ingen Tysker fik Præmie i denne „von Deutschen veranstalteten, mit deutschem Gelde arrangirten Turniere“ („D. Sz.“), har været et haardt Stød for vore sydlige Naboers Nationalfølelse. Døgnpressen har blandet sig i Sagen, og Bladene „Nationalzeitung“, „Tribüne“, „Post“, og „Deutsches Tageblatt“ have indeholdt Artikler over „den Niedergang des deutschen Schachspiels“, Artikler som have bragt „D. Sz.“ i Harnisk. I dettes Oktober og især i dets November Hefte findes en varm Apologi for de tyske Skakspillere og det tyske Skakliv, der ingensinde har blomstret som nu, og der henvises med Rette til, at Skakstudiets nuværende Omfang gjør det umuligt for Amatørerne at holde Skridt med Professionisterne, og at Tyskland, der kun besidder Amatører, derfor naturlig maa bukke under for de fremmede Spillere, der have gjort Skak til deres Livsopgave og Levevej. Naar denne Tanke udtrykkes i højtstemte Talemaader, der opstille en Modsætning mellem „das schachliche Söldnerthum“ (af „Sold“, Penge) og „das schachliche Ritterthum“, der varieres til „das ritterliche Schachthum“, og som navnlig indbefatter Tyskerne, og naar der som Grund til disses Nederlag henvises til Udlændingenes større „Ruhe, Geduld und Sitzfleisch(!)“, o. s. v., saa trækker vel en eller anden Læser paa Smilebaandet og anser maaske det hele for Udslag af tysk Svulst og krænkert tysk Stolthed, medens der dog sikkert ligger mere til Grund for de antydende Betragtninger. — Som Prøve paa Vittighedsbladenes Bemærkninger om Kongressen anføres følgende Vers fra „Kladderadatsch“:

Dem Auslande.

Lass' Dir von schadenfrohen Meldern
Verkünden, Ausland, eine gute Mär':
Deutschland, das sonst gesiegt so gross und hehr,
Geschlagen ist auf vier und sechzig Feldern.

Om Kongressens øvrige Forløb er ikke meget interessant at meddele. Der blev holdt Festmaaltid i Zoologisk Have, gjort Udflugt til „der Wannsee“, og Samlivet synes i det Hele at have været særdeles hjerteligt og frugtbringende. — Der ind-

bydes til Subskription paa en Kongresbog, der skal indeholde Beretning om de to nu afholdte tyske Skakkongresser. Bestillinger rettes til Hr. H. Zwanzig, Alexanderstrasse 20, Leipzig. —

Dommen i den afholdte Problemturnering er falden og tilkjender blandt 3 Trækkerne 1ste Pris til Sendingen „*Malayou! Malaya!*“ og 2den til Sendingen „*Per aspera*“, blandt 4 Trækkerne 1ste Pris til Sendingerne „*Excelsior*“ og „*Per aspera*“, og 2den til Sendingerne „*Nihil*“ og „*Malayou! Malaya!*“, medens af 2 Trækkerne ingen fandtes værdig til Præmie. —

Tyske Blade berette om „eine gewaltige Leistung“ af Zukertort, idet han den 19 September paa et Besøg i Kølns Skakklub samtidig spillede mod alle de tilstedeværende Medlemmer af Klubben, over 40 i Tallet. Af Partierne tabte han kun 7, medens 2 bleve remis. — Den 14 Oktober spillede han i Leipzig 12 samtidige Partier i Blinde med tildels meget gode Spillere. Han vandt 10(!) og tabte 2. Spillet varede fra Kl. 6,20 Eftermiddag til Kl. 2 om Natten.

Italien. Den tidligere udkomne Problemsamling: „*Raccolta dei migliori Problemi presentati ai Concorsi internazionali dal 1877 al 1879*“, er nu bleven suppleret med en lignende Samling af de bedste Turnerings-Opgaver for Aarene 1879 og 1880. Forfatteren, Emilio Orsini i Livorno, arbejder endvidere paa et tredje Hefte, der skal omfatte samtlige præmiebelønnede Opgaver indtil Aaret 1877. Disse overordenlig værdifulde Samlinger ville sikkert overalt vinde fuld Paaskjønnelse fra Problemvennernes Side. Prisen for de to udkomne Hefter er 3 Fr. pr. Stk., tilsammen 5 Fr.

Frankrig. Den anden franske Nationalturnering, se vort Juli-August Hefte, er begyndt. Deltagerne ere: de Rivière, de Boistertre, Chamier, Chaseray, Clerc, Gifford og Goudjou. Ingen af dem har til Dato synderlig Overvægt over de andre.

Rusland. Den russiske Skakmester Schumoff er afgaaet ved Døden i Sebastopol, 62 Aar gammel. Han var en Ven af Jänisch og Petroff, og efter den sidste Død blev han i mere end 20 Aar betragtet som Ruslands første Skakspiller. Han var ogsaa en original Problemforfatter, og havde just til Hensigt at udgive en Samling af sine Opgaver, da Døden overraskede ham. I social Henseende hørte han til Samfundets højeste Lag; han

havde netop i Aar modtaget Excellencetitlen af Ruslands Kejser. De russiske politiske Blade indeholde Lovtaler over Statsmanden og Fædrelandsvennen; ogsaa i den mindre talrige, men mere kosmopolitiske Kreds af Skakspillere vil hans Navn længe blive husket.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 5 (Mai 1881).

1146. Af I. Petersen. Mat i 3 Træk. — 1. L—d2, T+L; 2. D—a8 ∞; 3. T. ≠. 1. — —, L+L; 2. D—c5 † osv. 1. — —, T+D; 2. T—c5 † osv. 1. — —, K+S; 2. L—g2 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, Augusta O., Nohleby, E. H—n, i Nykøping.

1147. Af A. Euchler. Mat i 3 Træk. 1. S—b4, K+T; 2. D+f4 †, K. ∞; 3. S., L. ≠. 1. — —, S+L; 2. T+d3 † osv. 1. — —, f4+T; 2. D—e5 † osv. 1. — —, L—c3; 2. D—e5 † osv. Rigtig løst af: E. H—n i Nykøping, A. Arnell, Dr. S. Gold, Wien, Herman, A. Norlin, E. Lindquist i Ytterhogdal, H. v. Düben.

1148. Af A. Arnell. Mat i 3 Træk. 1. S—h7, K—d5; 2. D+e7 ∞; 3. D. S. ≠. 1. — —, e7—e6; 2. D+b7 osv. 1. — —, S—d4; 2. S+c3 osv. Rigtig løst af: Augusta O., Nohleby, E. Lindquist, Herman, O. C. Budde, E. H—n, A. Landmark, Dr. S. Gold, H. v. Düben.

1149. Af I. Jespersen. Mat i 3 Træk. 1. D—h8, K—c3; 2. T—g3 †, ∞; 3. D., T. ≠. 1. — —, D+S; 2. T—g5 † osv. 1. — —, T+S; 2. T—e7 † osv. Rigtig løst af: Augusta O., E. Lindquist, O. C. Budde, Herman, E. H—n, A. Arnell, Dr. S. Gold, A. Norlin H. v. Düben.

1150. Af Fr. of Geijersstam. Mat i 3 Træk. 1. L—a2, K—e6; 2. D—f5 †, K+D; 3. T+f4 ≠. 1. — —, S+L; 2. T—d4 †, ∞; 3. D. ≠. 1. — —, S—d3; 2. D+Sd3 † osv. 1. — —, L—d2; 2. D—f5 †, e7—e5; 3. D—f7 ≠. Rigtig løst af: E. Lindquist, Herman, E. H—n, A. Arnell, Dr. S. Gold, A. Norlin, Augusta O., H. v. Düben.

1151. Af I. G. Nix. Mat i 3 Træk. 1. D—f1, F+S; 2. S—d8, ∞; 3. D≠. 1. — —, c5—c4; 2. D—f5 † osv. 1. — —, f7+S; 2. D—f3 † osv. 1. — —, K—e4; 2. D—e2 † osv. Rigtig løst af: E. Lindquist, Herman, E. H—n, A. Arnell, A. Norlin, Augusta O., H. v. Düben.

1152. Af Meyer. Mat i 5 Træk. 1. S+e6, S+S; 2. e4-e5 †, K+e5; 3. S-d4, K+S; 4. D-e3 †, S. eller L+D; 5. T-d6 eller -f4 ≠. 2. — —, K-e7, 3. L-f8 †, K-e8; 4. D-h5 † osv. 1. — —, S-g4; 2. L-f8 † osv. 1. — —, T+L; 2. S-c5 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, L. Lauritzen i Landskrona, H. v. Düben.

1153. Af Pradignat. Mat i 4 Træk. 1. S-f4 L+T; 2. S-d3, c4+S; 3. D-b2 †, K∞; 4. D. ≠. 2. — —, K-c3; 3. D-c2 † osv. 2. — —, ∞; 3. L-b6 † osv. 1. — —, K-e5; 2. T+e6 †, K-d4; 3. L-b6 † osv. 1. — —, S+f6; 2. D-d2 †; 3. L-c7 † osv. Rigtig løst af: P. G. i Aalborg, E. H-n, Herman.

1154. Af Dr. Gold. Mat i 3 Træk. 1. T-g4, S+S; 2. D-d4 †, K+D; 3. T. ≠. 1. — —, T-d1; 2. D+e3 † osv. 1. — —, T+S eller K-f5; 2. T+f4 † osv. 1. — —, K+L; 2. D-c7 † osv. Rigtig løst af: Herman, E. H-n, A. Arnell, Augusta O., H. v. Düben.

1155. Af Wainwright. Mat i 2 Træk. 1. T-b6 og Mat i næste Træk. — Rigtig løst af: E. H-n, Herman, Augusta O., E. Lindquist, A. Arnell, L. Lauritzen, H. v. Düben.

1156. Af Coates. Mat i 3 Træk. 1. T-c8, D-b1; 2. D-g7, ∞; 3. ≠. 1. — —, L-c7; 2. S+T † osv. 1. — —, d4-d3; 2. D+T osv. Rigtig løst af: E. H-n, Herman, E. Lindquist, A. Arnell, Augusta O., L. Lauritzen, H. v. Düben.

1157. Af Studd. Mat i 3 Træk. 1. D-c4, L+D; 2. S-d7 †, K-d5; 3. T-d6 ≠. 1. — —, T-d2; 2. D-d5 † osv. Rigtig løst af: E. H-n, Herman, A. Arnell, H. v. Düben.

1158. Af Jordan. Mat i 3 Træk. 1. S-d5, K+e4; 2. D-e3 †, K+T; 3. S-e7 ≠. 1. — —, L+T; 2. D-c3 † og 3. S. ≠. Rigtig løst af: E. H-n, Herman, A. Arnell, Augusta O., L. Lauritzen, H. v. Düben.

1159. Af Pierce. Mat i 3 Træk. 1. T-f5, D+d4; 2. D-h6 †, ∞; 3. D. ≠. 1. — —, D+T; 2. D-g3, osv. Rigtig løst af: E. H-n, Herman, A. Arnell, H. v. Düben.

1160. Af Andersson. Mat i 2 Træk. 1. L-c2 og Mat i næste Træk. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, Augusta O., E. Lindquist.

1161. Af Samme. Mat i 2 Træk. 1. L-b5 og Mat i næste Træk. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, Augusta O., E. Lindquist, L. Lauritzen, H. v. Düben, E. H-n.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 6 (Juni 1881).

1162. Af Meyer. Mat i 4 Træk. 1. D—f7 †, K—c5; 2. S—e5, S—d6!; 3. S—d3 †, K—c6; 4. S—a7 †. 1. — —, K—c6; 2. S—e5 † og 3. S. †. Rigtig løst af: E. H—n i Nyköping A. Norlin, Herman i Kristiania, A. Arnell.

1163. Af Baxter. Mat i 3 Træk. 1. T—h3, K—f5; 2. D—g4 †, ∞; 3. L, T. †. 1. — —, ∞; 2. D—b1 † osv. Rigtig løst af: E. H—n, A. Norlin, Herman, A. Arnell, Augusta O.

1164. Af C. Achille. Mat i 3 Træk. 1. T—d2, K—e6; 2. D—c8 † osv. 1. — —, K+S; 2. D—c6 † osv. 1. — —, f3—f2; 2. S—g5 osv. Rigtig løst af: A. Arnell, E. H—n, Herman.

1165. Af V. Holst. Mat i 3 Træk. 1. D—f3, K—e6; 2. D+d5, ∞; 3. S. †. 1. — —, K—g6; 2. D—h5 † osv. 1. — —, ∞; 2. S—g3 † osv. Rigtig løst af: E. H—n, A. Arnell, Herman, Augusta O.

1166. Af Fr. Holter. Mat i 3 Træk. 1. T—b6, L+T; 2. D—f4 †, K. ∞; 3. L, D. †. 1. — —, ∞; 2. D—e3 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, E. H—n, Herman, Augusta O.

Biløsning: 1. D—e1 osv. paavist af A. Norlin.

1167. Af F. W. Blehr. Mat i 3 Træk. 1. S—f3, K+T; 2. D—a5 †, K ∞; 3. D, S. †. 1. — —, L+T; 2. S+g5 † osv. 1. — —, K+S; 2. D—g3 † osv. 1. — —, S—g6; 2. S—d2 † osv. 1. — —, ∞; 2. T—d4 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, O. C. Budde, I. G. H., A. Landmark, O. H. i Drammen, E. H—n, A. Norlin.

1168. Af F. Jones. Mat i 3 Træk. 1. S—c4, K+d4; 2. S—e3, ∞; 3. L, D. †. 1. — —, K—e6; 2. S—b6 osv. 1. — —, ∞; 2. D—e5 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, E. H—n, A. Norlin.

1169. Af V. Nielsen. Mat i 3 Træk. 1. S—e5, K+S; 2. L—e3, ∞; 3. S. L. D. †. 1. — —, K+c5; 2. S—d7 † osv. 1. — —, L+S; 2. D—f7 †. 1. — —, L+L; 2. Se7—c6 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, A. Norlin, Herman, E. H—n.

1170. Af Arnell. Mat i 2 Træk. 1. D—e3 og Mat i næste Træk. Rigtig løst af: E. H—n, Herman, E. Lindquist, Augusta O.

1171. Af Blehr. Mat i 2 Træk. 1. T—f4 og Mat i næste Træk. Rigtig løst af: Firo, A. Arnell, O. C. Budde, A. Landmark, I. G. H., O. Andresen i Kristiania, Herman, E. Lindquist, Augusta O.

1172. Af I. Jespersen. Mat i 3 Træk. 1. D—g4, K+S; 2. L—f4, K+T; 3. L—d6 $\neq$. 1. — —, K—e7; 2. D—e6 $\dagger$ osv. 1. — —, K—c6; 2. D—d7 $\dagger$ osv. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, Augusta O, E. H—n.

1173. Af Budde. Mat i 3 Træk. 1. D—e2, S—d2; 2. D—e6 $\dagger$, K+S; 3. S—b4 $\neq$. 1. — —, S—e3; 2. D—a2 $\dagger$, K+S; 3. S—c5 $\neq$. 1. — —, S—e4 eller —f5; 2. Sd3—b4 $\dagger$ osv. 1. — —, Sd6 ∞ ; 2. Sd3—c5 $\dagger$ osv. 1. — —, b5—b4; 2. S+f4 $\dagger$ osv. Rigtig løst af: A. Arnell („en virkelig god Opgave! Den dobbelte Vending i Hovedspillet særdeles fyndig“), E. H—n, Herman.

1174. Af W. Jensen. Mat i 4 Træk. K—b7; 2. S—b5; 3. L—c8; 4. a3+b4 $\neq$. Rigtig løst af: H. Wergeland i Kristiania, A. Arnell, E. H—n, Herman.

1175. Af Lindquist. Mat i 4 Træk. 1. S—d7, K—d5; 2. S—c5, c4—c3; 3. L—g1 $\dagger$; 4. T, L. $\neq$. 2. — —, K—d6; 3. L—f6 $\dagger$, ∞ ; 4. L. $\neq$. Rigtig løst af: E. H—n, O. G. Budde, A. Arnell, Herman.

1176. Af Sahlberg. Mat i 4 Træk. 1. T—f6; 2. L—h1; 3. K—c2; 4. L—f3 $\neq$. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, E. H—n.

1177. Af Samme. Mat i 4 Træk. 1. T—g3, h4+T; 2. D—g8, K+S; 3. D+g3 $\dagger$ osv. 2. — —, L+D; 3. S—g6 $\dagger$ osv. 1. — —, D+D; 2. S+d7 $\dagger$, S+S; 3. T—e6 $\dagger$ osv. 1. — —, S—e3; 2. S+d7 osv. 1. — —, T+h3; 2. S+d7 $\dagger$ osv. Rigtig løst af: E. H—n, Herman.

1178. Af Valle. Mat i 3 Træk. 1. L—b6; L+L; 2. T—c5, ∞ ; 3. D. T. $\neq$. Rigtig løst af: E. H—n, A. Arnell, Herman.

1179. Af Healey. Mat i 3 Træk. 1. T—e5, T—f8; 2. D—h2, ∞ ; 3. D. $\neq$. 1. — —, K+T; 2. D—g7 $\neq$. Rigtig løst af: E. H—n, A. Arnell, Herman.

1180. Af Willmers. Mat i 4 Træk. 1. T—g3! K—f4; 2. D—d3; e4+D; 3. L—c6, K+T; 4. L—e5 $\neq$. 1. — —, e6—e5; 2. L—g5, K—e6; 3. L+e4 osv. 1. — —, S—e3; 2. L+e4 $\dagger$ osv. Rigtig løst af: E. H—n, Herman.

1181. Af Dobrusky. Mat i 4 Træk. 1. L—a7, T+D; 2. T—d4 $\dagger$, K—e3; 3. S—f2!, ∞ ; 4. T. $\neq$. 1. — —, S—h5; 2. T+d7, T+D; 3. S—f2 $\dagger$ osv. 1. — —, K—f3; 2. S—e5 $\dagger$ osv. 1. — —, D—g1; 2. D—b4 $\dagger$, K+T; 3. D—b7 $\dagger$ osv. 1. — —, S—d2; 2. D+Sd2 osv. 1. — —, K+T; 2. D—a5 $\dagger$ osv. Rigtig løst af: Herman.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 7 & 8 (Juli og August 1881).

1182. Af L. C. Müller. Mat i 3 Træk. 1. D—b6, K+L; 2. D—d8 †, ∞; 3. D. †. 1. — —, ∞; 2. D—g1 osv. Rigtig løst af: Herman i Kristiania, A. Arnell i Gøteborg, A. Norlin i Stockholm, E. H—n.

1183. Af E. Hallgren. Mat i 3 Træk. 1. Se5—c4, S—d3; 2. D—e4 †, K—D; 3. S—g5 †. 1. — —, S—f3; 2. D—e4 † osv. 1. — —, S—b6; 2. S+c7 † osv. 1. — —, c2—c1D; 2. D—f5 † osv. 1. — —, c7—c5; 2. S—d8 † osv. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, A. Norlin.

1184. Af P. Møller. Mat i 3 Træk. 1. L—b5, K+S; 2. D—h7, ∞; 3. L, D. †. 1. — —, L—g3; 2. D—d1 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, A. Norlin E. H—n.

1185. Af I. A. Viberg. Mat i 3 Træk. 1. S—c4, S+D; 2. S—f4 †, K+f6; 3. L—h4 †. 1. — —, K+S; 2. D—b7 †, ∞; 3. D, L. †. 1. — —, L+f6; 2. D+L † osv. 1. — —, h6—h5; 2. S—f4 † osv. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, A. Norlin, E. H—n.

1186. Af R. Sahlberg. Mat i 3 Træk. 1. D—f8, K+S; 2. D—f3, ∞; 3. S. †. 1. — —, D—a3; 2. D—d6 † ∞; 3. S. †. 1. — —, L+D; 2. S—f6 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, A. Norlin, E. H—n.

1187. Af H. Leprettel. Mat i 3 Træk. 1. D—c8, K—f5 eller L+S; 2. D+e6 †, ∞; 3. S, L. †. 1. — —, K—d3; 2. D+L, ∞; 3. S. †. 1. — —, ∞; 2. S—d6 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, Bauer, A. Landmark, O. Andresen og O. C. Budde i Kristiania, A. Norlin, E. H—n.

1188. Af Augusta Otterstrøm. Mat i 3 Træk. 1. S—d4, K+d6; 2. D+d5 †, ∞; 3. T, D. †. 1. — —, L+L; 2. D+L osv. 1. — —, L—g3; 2. L+L osv. 1. — —, L+S; 2. L—b5 † osv. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, A. Norlin, E. H—n.

1189. Af Chr. I. Dahl. Mat i 3 Træk. 1. T—e2, d3+T; 2. L—e4 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, A. Norlin, E. H—n.

1190. Af M. Müller. Mat i 3 Træk. 1. K—f5, ∞; 2. S—f2 †, K—c5; 3. S—e4 †. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, A. Norlin, E. H—n.

1191. Af Rud. l'Hermet. Mat i 3 Træk. 1. a2—a3, d4—d3; 2. D—a2 †, K+T; 3. D—g2 †. 1. — —, L+S; 2. T—e5 † osv. 1. — —, D—a8; 2. S—c7 † osv. 1. — —, K—c4; 2. D—e2 †

osv. 1. — —, L+f6; 2. T+d4 † osv. 1. — —, L—d7; 2. T—e5 † osv. 1. — —, D—c6; 2. T—e3 † osv. Rigtig løst af: A. Landmark, Bauer, O. Andresen, O. C. Budde, Herman, A. Arnell, A. Norlin, Alfred Hansen i Kristiania, Augusta O.

1192. Af V. Mieses. Mat i 3 Træk. 1. D—g7, K—d1; 2. K—d3, ∞; 3. D—a1 eller —g1 †. 1. — —, K—b1; 2. D—b7 † osv. 1. — —, h3—h2; 2. D—g2 osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, A. Norlin, Augusta O., E. H—n.

1193. Af G. Liberali. Mat i 3 Træk. 1. T—e6, K—e4; 2. L—g6 †, K—d4; 3. S—c2 †. 1. — —, ∞; 2. S—c2 † osv. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, A. Norlin, E. H—n.

1194. Af Augusta, O. Mat i 2 Træk. 1. D—a8 og Mat i næste Træk. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, E. H—n.

1195. Af Samme. Mat i 2 Træk. 1. L—d6 og Mat i næste Træk. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, E. H—n.

1196. Af Arnell. Mat i 2 Træk. 1. D—f8 og Mat i næste Træk. Rigtig løst af: Herman, O. Andresen, Bauer, A. Landmark, O. C. Budde, Augusta O, E. H—n.

1197. Af Ursin. Mat i 3 Træk. 1. L+d4, K+L; 2. S—e6 †, K—d5; 3. L—c4 †. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, A. Landmark, O. Andresen, O. C. Budde, E. H—n.

1198. Af Fr. Holst. Mat i 3 Træk. (Med hvid La6 samt hvid Bh2 og sort Bh3). 1. L—c4, K—c5 eller f6—f5; 2. L—d3, ∞; 3. D. †. Rigtig løst af: Herman, O. C. Budde, A. Arnell.

1199. Af Herman. Mat i 4 Træk. 1. S—c6, K+Sc6; 2. S—d6, K. ∞; 3. T—h8 eller —h4, ∞; 4. T. †. 1. — —, K+Sb5; 2. K—d5, a4—a3; 3. T—b1 † osv. 1. — —, K—c4; 2. T+b1, K—c5; 3. S—d6 osv. Rigtig løst af: A. Arnell, E. H—n.

1200. Af Sahlberg. Mat i 4 Træk. 1. L—c6, d7+L; 2. T—e7 †, K—d5; 3. D—c5 †, K+D; 4. T—e5 †. 1. — —, S—d5; 2. D—f4, Sd5+D; 3. T—e7 † osv. 1. — —, S—c8; 2. D—e3, d7—d5; 3. L—d7 † osv. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, E. H—n.

1201. Af Hertzsprung. Selvmat i 3 Træk. 1. S—e7, a3—a2; 2. L—b2, a2—a1, D, T, L S; 3. D—d1 † eller T—d5 eller S—d5; D, T, L, S. †. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, E. H—n.

1202. Af Chocoulous. Mat i 2 Træk. 1. S—b3 og Mat i næste Træk. Rigtig løst af: A. Landmark, O. C. Budde, Bauer, Herman, A. Arnell, E. H—n.

1203. Af Szabo. Mat i 3 Træk. 1. D—a7, K+T; 2. D+c7, ∞; 3. e4—e5 †. 1. — —, K+c4; 2. T—e6 † osv. Rigtig løst af: O. C. Budde, Bauer, Herman, A. Arnell, O. Andresen, E. H—n.

1204. Af Dr. Gold. Mat i 3 Træk. 1. D—d6, S+D; 2. S—e6 †, K∞; 3. S. T. †. 1. — —, L+S; 2. S—e6 † osv. 1. — —, K—f3; 2. S—d3 osv. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, E. H—n.

1205. Af Dr. Kauders. Mat i 4 Træk. 1. K—g6, d6+c5; 2. D—g3, ∞; 3. D, S. †. 1. — —, K+b5, 2. D—e3 † osv. 1. — —, ∞; 2. S+e6 † osv. Rigtig løst af: Herman, Bauer, A. Arnell, O. C. Budde, O. Andresen, E. H—n.

1206. Af Andrews. Mat i 4 Træk. 1. L—e3, c4—c3; 2. L—d4, T+L; 3. D+b7, ∞; 4. †. 1. — —, T+L; 2. D—d1, T—e2; 3. D—d4 osv. 1. — —, T—g1; 2. S—g6 †, L+S; 3. L—d4 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman.

1208. Af Dr. Gold. Mat i 3 Træk. 1. D—g8, e7+T; 2. D—g4, ∞; 3. D. †. 1. — —, f6—f5; 2. D—h8 † osv. 1. — —, ∞; 2. D+e6 † osv. Rigtig løst af: Herman, E. H—n.

1209. Af Samme. Mat i 3 Træk. 1. T—d8, K+Sd5, 2. S—c6, ∞; 3. L. †. 1. — —, K+Sd4; 2. S—e3, ∞; 3. L. †. Rigtig løst af: Herman, E. H—n.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 9 (September 1881).

1210. Af C. S. Lamy. Mat i 3 Træk. 1. S—e6, K—h5; 2. Le7+g5, ∞; 3. D. †. 1. — —, K—h3; 2. d5—d6 osv. 1. — —, f5—f4; 2. S+f4 osv. Rigtig løst af: Herman i Kristiania, A. Arnell, E. H—n.

1211. Af A. H. Robbins. Mat i 3 Træk. 1. L—d4, T+L; 2. D+d5, ∞; 3. S. †. 1. — —, K+S; 2. S—f6 † osv. 1. — —, K—f7; 2. S—h6 † osv. 1. — —, K—f5; 2. Sg—f6 † osv. 1. — —, T—c3; 2. S—h6 † osv. 1. — —, h5+S; 2. L+g4 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, E. H—n.

1212. Af Lindquist. Mat i 3 Træk. 1. S—c5, L+T; 2. D—a2, ∞; 3. S. D. †. 1. — —, L+S; 2. T+L † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, E. H—n.

1213. Af Geijersstam. Mat i 3 Træk. 1. S—a2, K+S; 2. L—f2, K—c5; 3. e3—e4 †. 1. — —, h4+L; 2. b2+b4 †, K+S; 3. S—c3 †. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, Augusta O. E. H—n.

1214. Af Budde. Mat i 3 Træk. 1. Sf7+e5, K—e4; 2. S+e3, K+S; 3. D. $\neq$. 1. — —, L+e5; 2. S+e3 † osv. 1. — —, L—c5; 2. D—b7 † osv. 1. — —, K—e6 eller L—a7; 2. D—d6 † osv. Rigtig løst af: A. Landmark, A. Arnell, Herman, O. Andresen, Einar, E. H—n.

1215. Af Norlin. Mat i 3 Træk. 1. D—h1, L—c2; 2. S+L †, K—d3; 3. S—e5 $\neq$. 1. — —, K+S; 2. D—g1 † osv. 1. — —, S—f3; 2. D+Sf3 osv. 1. — —, S—e4; 2. S+f5 † osv. 1. — —, T+b5; 2. D—h8 † osv. 1. — —, c4—e3; 2. D—h8 † osv. 1. — —, ∞ ; 2. D—d5 † osv. Rigtig løst af: Herman A. Arnell, E. H—n.

1216. Af E. H—n. Mat i 4 Træk. 1. K—d2, K—f4; 2. L—b2, 3L—c1, 4K—d3 $\neq$. Rigtig løst af: A. Landmark, A. Arnell, Herman.

1217. Af Meyer. Mat i 6 Træk. 1. S—g4 †, K—d5 †; 2. Sg2—e3 †, Sc4+S †; 3. c3—c4 †, S+c4 †; 4. S—e3 †, Sc4—S †; 5. c2—c4 †; 6. L—e4 $\neq$. Rigtig løst af: Herman.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 10 (Oktober 1881)).

1218. Af Frankenstein. Mat i 3 Træk. 1. S—d5, L—e5; 2. D—d8 †, S+D; 3. T—e7 $\neq$. 1. — —, L—e7; 2. T+L † osv. 1. — —, K+T; 2. D—c7 † osv. Rigtig løst af: Herman, E. H—n.

1219. Af Spencer. Mat i 2 Træk. 1. T—g3 og Mat i næste Træk. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, Bauer, A. Landmark, M. Ursin, O. C. Budde, E. H—n.

1220. Af Seeberger. Mat i 3 Træk. 1. e2—e4, T+e4 †; 2. S—d4 †, K ∞ ; 3. D, S. $\neq$. 1. — —, K+e4; 2. D—d6 osv. 1. — —, L+e4; 2. f2—f4 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell („rigtig fin!“), Herman, Ole Budde, E. H—n.

1221. Af Leprettel. Mat i 3 Træk. 1. T—d5, K+T; 2. L—c4 †, K ∞ ; 3. S. $\neq$. 1. — —, S—g6; 2. T—d4 † osv. 1. — —, S—d7; 2. L—c6 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, O. C. Budde, E. H—n.

1222. Af Dr. Gold og Chocholous. Mat i 3 Træk. 1. D—d8, b6—b5; 2. L—b4, ∞ ; 3. D. $\neq$. 1. — —, c6—c5; 2. D+b6 osv. Rigtig løst af: A. Landmark, Herman, Bauer, M. Ursin, O. C. Budde, Alfred Hansen, A. Arnell („a la Loyd“), E. H—n.

1223. Af R. Braune. Mat i 3 Træk. 1. T—d6, d7+e6; 2. T—b5, K+S; 3. T+e5 ≠. 1. — —, d7+c6; 2. T+c6 osv. Rigtig løst af: A. Arnell („snurrig“) Budde, Herman, E. H—n.

1224. Af Healey. Mat i 3 Træk. 1. D—b1, S+S; 2. d2—d4 †, K—d5; 3. D—h1 †. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, O. C. Budde. — Opgaven tillader en af flere Spillere paavist B-løsning i 2 Træk: 1. D—e3 † osv.

1225. Af Kohlhas e. Mat i 3 Træk. 1. D—a3, T—b4; 2. D—c3 † K∞; 3. L, D. ≠. 1. — —, T+L; 2. S—e2 † osv. Rigtig løst af: A. Arnell („fint 1sta drag“) Herman, O. C. Budde, E. H—n.

1226. Af Fr. Dubbe. Mat i 4 Træk. 1. D—e1, L+S; 2. D—d2, c3+D; 3. L—d3 † K∞; 4. c2—c4 eller L—c5 ≠. 1. — —, L+e3; 2. D—e2, osv. 1. — —, f4+e3; 2. D—e2, f5—f4; 3. D—c4 † osv. Rigtig løst af: Herman, A. Arnell, O. C. Budde, E. H—n.

1227. Af Ehrenstein. Mat i 4 Træk. 1. T—d1, L—e6; 2. L—e1, L—d7. 3. S—c5, ∞; 3. d2—d4, S. eller L. ≠. Rigtig løst af: A. Arnell, („förtjenar hädersplatsen“), Herman, O. C. Budde, E. H—n.

1228. Af Berger. Mat i 4 Træk. 1. D—d8, d5+T; 2. D—c8, K+S; 3. D—c5 †, K+D; 4. L—f2 ≠. 2. — —, ∞; 3. S—c2 eller —f5 † osv. 1. — —, a2—a1D; 2. S—d1 †, K—e4; 3. S—f3 † osv. 1. — —, e6—e5; 2. S—d1 † osv. 1. — —, L—d3; 2. D—b8, L+e2; 3. D—e5 † osv. Rigtig løst af: Herman, O. C. Budde, A. Arnell.

1229. Af Shinkman. Selvmat i 2 (istedetfor i 3) Træk. 1. D—a7, K∞; 2. D—d7 eller h7, S—e3 eller g3; 2. T—a1 ≠. Rigtig løst af: A. Arnell, Herman, O. C. Budde.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 11 og 12 (November—December 1881).

1230. Af Mathiesen. Mat i 3 Træk. 1. S—d4, K+S; 2. S—c6 †, ∞; 3. c2—c4, D. ≠. 1. — —, S+Se5; 2. S—e6 † osv.

1231. Af W. Jensen. Mat i 3 Træk. 1. D—g5, K—b4; 2. D—c5 †, K. eller L+D; 3. L. ≠. 1. — —, e4—e3; 2. D—h4 osv.

1232. Af Holst. Mat i 3 Træk. 1. D—g5, K+d4; 2. D—a4. ∞; 3. L. ≠. 1. — —, S+D; 2. T—d2 osv.

1233. Af Herman. Mat i 3 Træk. 1. S—d5, L+S; 2. D—b2, ∞; 3. S. ≠. 1. — —, K+S; 2. D+c5 † osv. 1. — —, d3—d2; 2. D+c5 † osv.

1234. Af Lindquist. Mat i 3 Træk. 1. D—c8, L+S; 2. D+c4, ∞; 3. L, D. ≠. 1. — —, K+S; 2. D+L † osv.

1235. Af Samme. Mat i 3 Træk. 1. S—h3, S+T†; 2. K—h6, ∞; 3. S. ≠. 1. — —, K+T; 2. d2—d3† osv.

1236. Af Arnell. Mat i 3 Træk. 1. S—g5, K+T; 2. T—c5†, K∞; 3. L, S. ≠.

1237. Af Budde. Mat i 3 Træk. 1. S—d4, K+S; 2. D+g7†, K∞; 3. S, D. ≠. 1. — —, T—h8; 2. S—f3† osv. 1. — —, c4—c3; 2. D—d8† osv.

1238. Af Fr. af Geijersstam. Mat i 3 Træk. 1. D—d2, S+L; 2. D—d4†, ∞; 3. S—d3 eller L—e2 ≠. 1. — —, K—f5; 2. S—e3† osv. 1. — —, D+L; 2. D—e2† osv.

1239. Af A. Norlin. Mat i 3 Træk. 1. L—f5, b7+S; 2. D—c5†, S+D; 3. S. ≠. 1. — —, K+S; 2. D+Sa4† osv. 1. — —, b7—b5; Sc6—e7† osv. 1. — —, K—c4; 2. D—b4† osv. 1. — —, c3—c2; 2. L—e4† osv. 1. — —, ∞; 2. S—a5 osv.

1240. Af Anderson. Mat i 4 Træk. 1. L—b6; 2. L—f2; 3. e2—e3; 4. e3—e4 ≠.

1241. Af E. H—n. Mat i 4 Træk. 1. K—g2, f7+e6; 2. L—c2†, K—f4; 3. T—d3, ∞; 4. T. ≠. 2. — —, K—e3; 3. S—f1† osv. 1. — —, L—h7; 2. T—e5†, K—d3; 3. S—f1 osv.

1242. Af I. Jespersen. Mat i 4 Træk. 1. b2—b3, L—b1!; 2. D—c1, a2—a1D!; 3. S—b8, ∞; 4. D, S, L. ≠.

1243. Af Samme. Mat i 4 Træk. 1. S+e4, L—e2!; 2. T—e1; L∞!; 3. D—d6†, S+D; 4. S. ≠.

1244. Af Ehrenstein. Mat i 4 Træk. 1. S—a5, L+L; 2. T+e5, h7+g6; 3. S—c5, ∞; 4. S, S. ≠. 1. — —, h7+g6; 2. T+L, c7—c5; 3. T—c7† osv.

1245. Af Samme. Mat i 5 Træk. 1. L—e8, d4+c3; 2. L—f7, K—d4; 3. T—e2, e6—e5; 4. T—e4†, d5+T; 5. S. ≠. 2. — —, e6—e5; 3. S—f5† osv. 2. — —, d5—d4; 3. S—c4† osv. 1. — —, d4—d3; 2. L—g6, d3—d2; 3. L—h5, d2—d1D; 4. L+D osv. 1. — —, e6—e5, 2. S—f5†, K—e4; 3. L—g6 osv.

1246. Af Vilh. Nielsen. Mat i 4 Træk. 1. Sb3—d2 e3+d2; 2. S—c4, B+S; 3. e2—e4; 4. T—d5 ≠. 1. — —, f3—f2; 2. Se5—c4 osv. 1. — — Kd6; 2. Sd2—e4† osv.

1247. Af Fr. af Geijersstam. Mat i 3 Træk. 1. Td8 dc; 2. f8 (L) osv. 1. — —, de; 2. f8 (T) osv. 1. — —, d5; 2. f8 (D) osv.

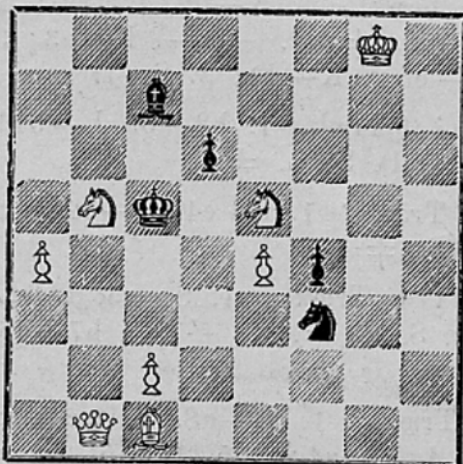
1248. Af H. Leprettel. Mat i 3 Træk. 1. Db8 Kc6; 2. Sf8 osv. 1. — —, S+L; 2. Sc5† osv. 1. — —, Ke4; 2. Sc3† osv.

1249. Af V. Holst. Mat i 3 Træk. 1. Sf1—d2 Sf4†; 2. D+f4† osv. 1. — —, Kf6; 2. Dg5† osv. 1. — —, Kd6; 2. De5† osv. 1. — —, Sb3; 2. S+S osv.

Opgaver.

1230.

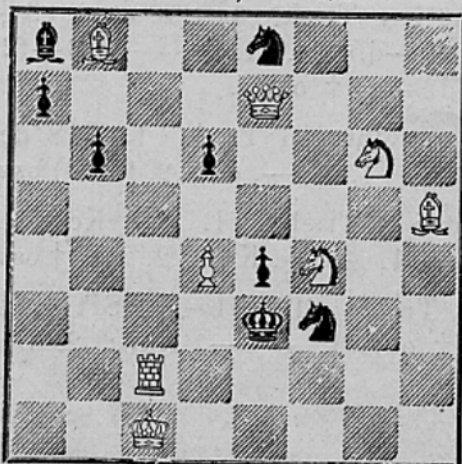
H. Chr. Mathiesen, Høve.

Mat i 3 Træk.

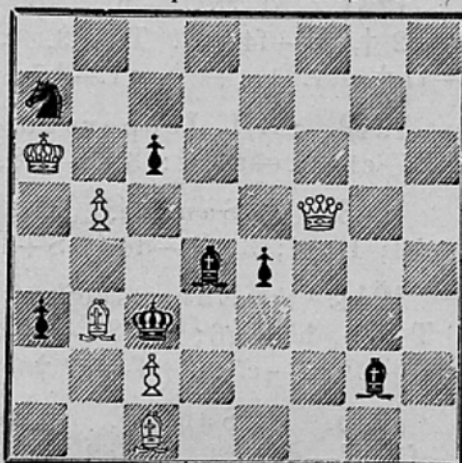
1232.

V. Holst, Seierø.

Mat i 3 Træk.

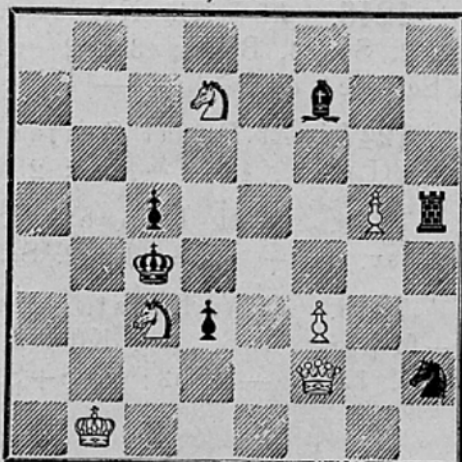
1231.

W. Jensen, Krummerup.
J. Jespersen tilegnet.

Mat i 3 Træk.

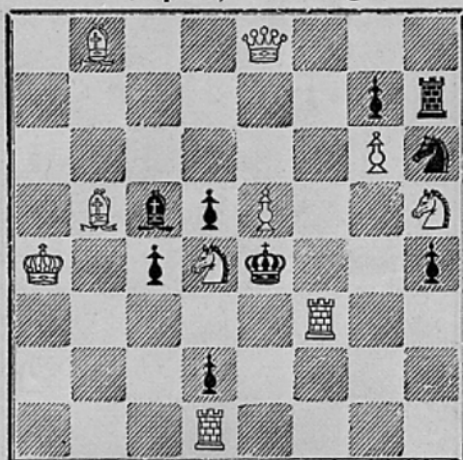
1233.

Herman, Kristiania.

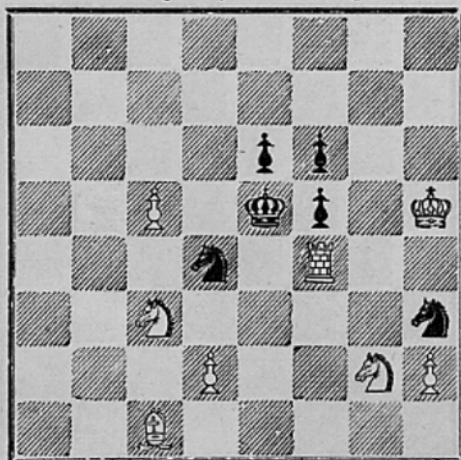
Mat i 3 Træk.

1234.
E. Lindqvist, Ytterhogdal.

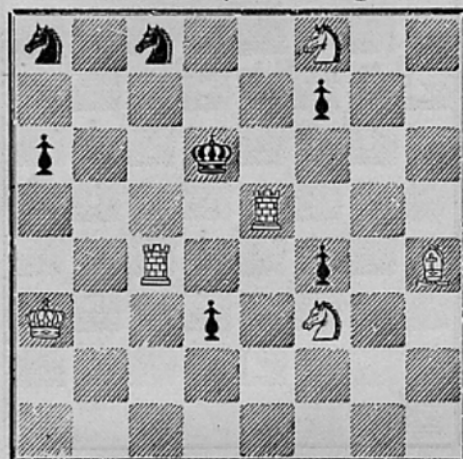
Mat i 3 Træk.

1235.
E. Lindqvist, Ytterhogdal.

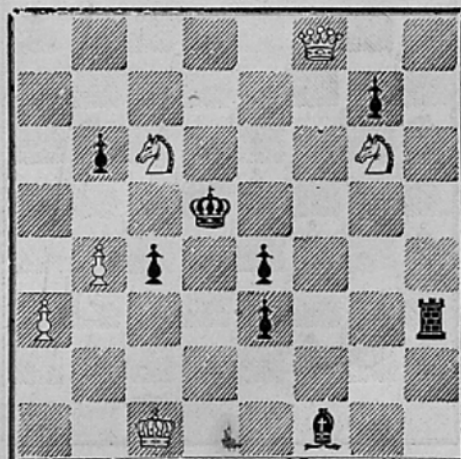
Mat i 3 Træk.

1236.
A. Arnell, Göteborg.

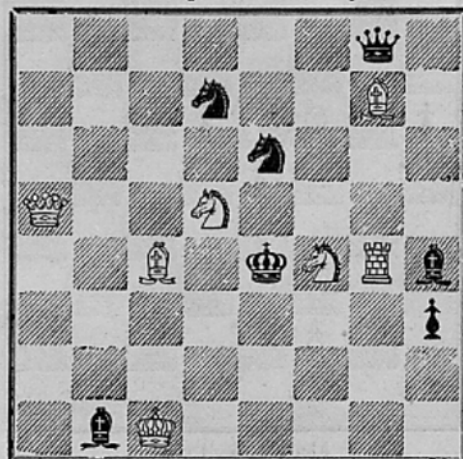
Mat i 3 Træk.

1237.
O. C. Budde, Kristiania.

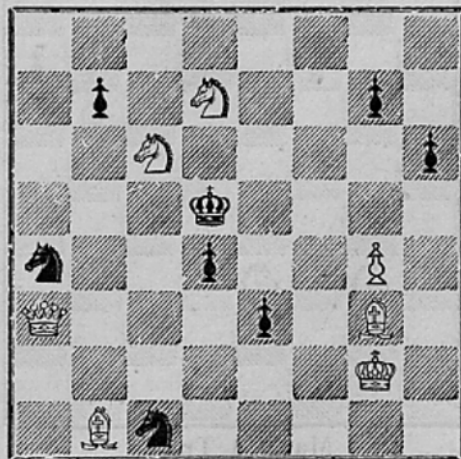
Mat i 3 Træk.

1238.
Fr. af Geijersstam, Upsala.

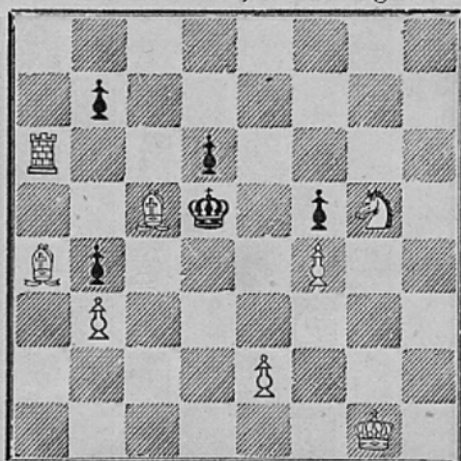
Mat i 3 Træk.

1239.
A. Norlin, Stockholm.

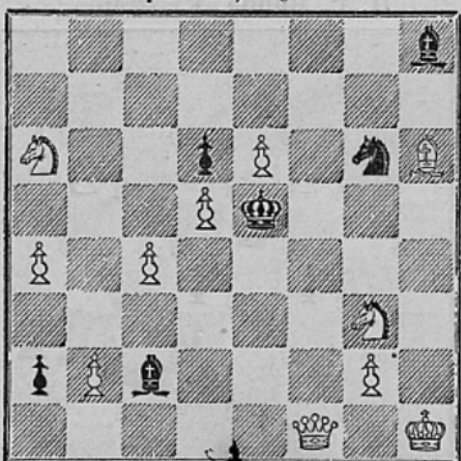
Mat i 3 Træk.

1240.
M. Anderson, Göteborg.

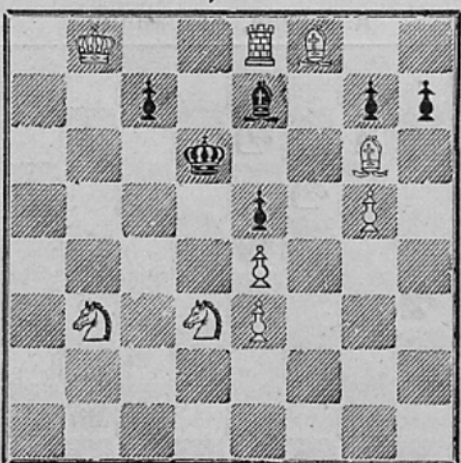
Mat i 4 Træk.

1242.
J. Jespersen, Hjortlund.

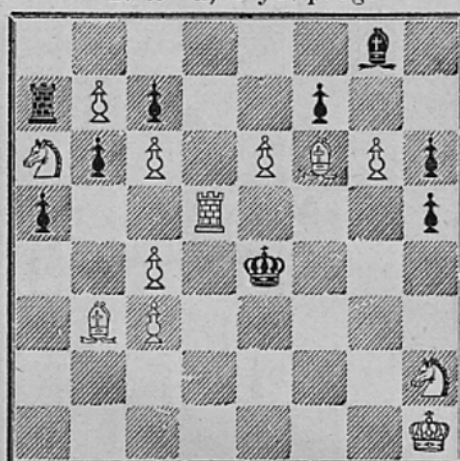
Mat i 4 Træk.

1244.
M. Ehrenstein, Prellenkirchen.

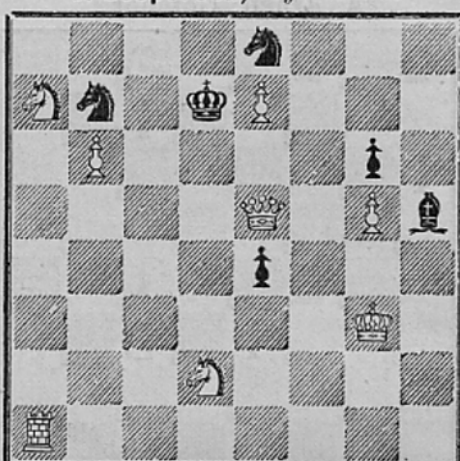
Mat i 4 Træk.

1241.
E. H—n, Nykøping.

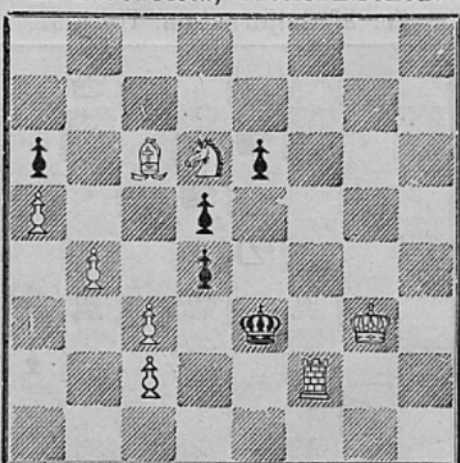
Mat i 4 Træk.

1243.
J. Jespersen, Hjortlund.

Mat i 4 Træk.

1245.
M. Ehrenstein, Prellenkirchen.

Mat i 5 Træk.

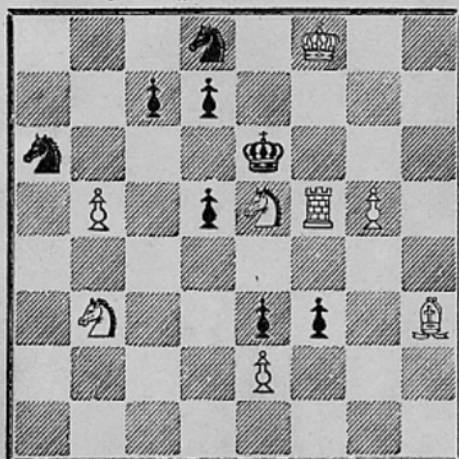
Opgaver

fra

„Nationaltidende“, indsendte i Anledning af
Problemturneringen.

1246.

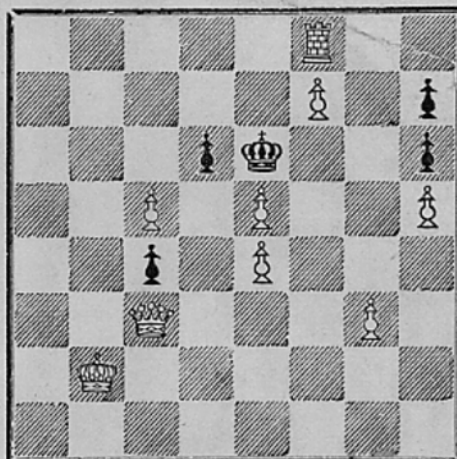
Vilh. Nielsen, Kjøbenhavn.
Tilegnet „Nationaltidende“.

Mat i 4 Træk.

1247.

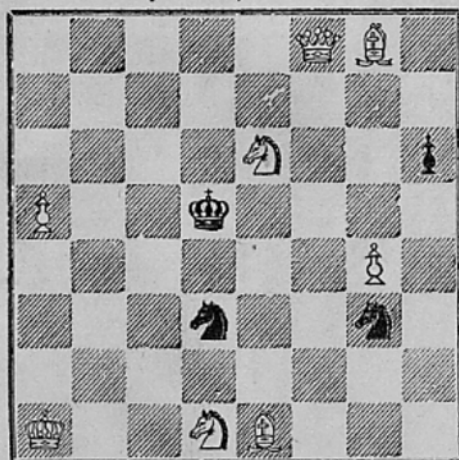
Frits af Geijersstam, Upsala.
Tilegnet Prisdommerne i National-
tidendes Problemturnering.

Mat i 3 Træk.

1248.

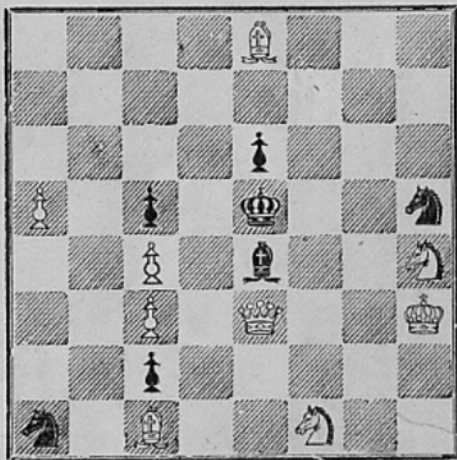
H. Leprettel, Marseille.

Mat i 3. Træk

1249.

V. Holst, Sejersø.

Mat i 3 Træk.

Paa Wilhelm Priors Hof-Boghandels Forlag i Kjøbenhavn
er udkommen og faas i alle Boglader:

Nordiske Skakproblemer

fra Tiden 1858—1878.

Udgivne af

A. Arnell og S. A. Sørensen.

Pris: 4 Kroner.

Hos Undertegnede faas:

Das erste Jahrtausend
der

Schachlitteratur

(850—1880).

Zusammengestellt

von **Dr. A. v. d. Linde.**

Pris: 5 Kroner.

Quellenstudien

zur

Geschichte des Schachspiels

von **Dr. A. v. d. Linde.**

Pris: 20 Kroner.

Der

Meister im Schachspiel

Herausgegeben

von **Dr. Max Lange.**

7te vermehrte verbesserte Auflage.

4 Kr. 50 Øre.

Wilhelm Priors Hof-Boghandel,
52. St. Kjøbmagergade ved Porcellænsfabr.

Hermed ophører Nordisk Skaktidende at udkomme.

Indhold.

	Side
Partier (Nr. 803—817)	245
„Nationaltidendes“ Problemturnering	267
Nyeste Post	277
Løsninger (Nr. 1146—1249)	280
Opgaver (Nr. 1250—1249)	290
Til Læserne	294

Til Læserne.

Vi have den beklagelige Meddelelse at gjøre vore Læsere, at dette Hefte er det sidste, der udkommer af Nordisk Skaktidende. Grunden til Tidendens Standsning, der just ikke er kommen pludselig eller uventet, er Mangelen paa en Redaktør, der kunde lede og ordne Stoffet og Fag-Bidragene, og som kunde redigere den „literære“ Del af Tidenden. For en Del hidrører denne Mangel vel fra, at der paa Grund af Tidendens ringe Abonnentantal ikke har været noget pekuniært Overskud, hvorefter Følgen igjen har været, at saavel Redaktørerne som Medarbejderne i lang Aarrække have leveret gratis Arbejde, men Hovedgrunden er dog den, at flere af de hidtil virkende Redaktionskræfter nu se sig nødsagede til at fratræde som Følge af, at deres Tid er stærkt optagen i andre Retninger.

Skulde vi udpege Nogen som vor Arvetager, maa vi, foruden at henvise de norske og svenske Skakspalter, for hvis dygtige Ledelse vi have al Respekt, særlig tillade os at anbefale den ugenlige Skakspalte i Nationaltidende, den største og indholdsrigeste, der findes i Norden. Den redigeres med udmærket Dygtighed af den vore Læsere — ogsaa som Opgaveforfatter — velbekjendte „Hzg.“ og har jo netop fornylig vist sin Livskraft ved at afholde den vellykkede internationale Problemturnering, hvis Udfald er meddelt foran i dette Hefte.

Da Beslutningen om Tidendens Ophør var tagen, sendte Redaktionen Meddelelse herom til Skakforeningerne i Nordens større Byer for at give disse Lejlighed til mulig at tage Initiativet til en ny Skaktidende, der kunde erstatte den gamle, men der er ikke indløbet Svar eller Meddelelse herom fra nogen af Siderne, og man maa vel saaledes — i det Mindste foreløbig — vide at finde sig i Savnet af et saadant Central-Organ for nordisk Skakliv, som vor Tidende roser sig af at have været i sin niaarige Levetid.

I det Haab, at Fremtiden vil bringe Norden de Kræfter, som nu savnes, slutte vi hermed vort Blad med en Tak til vore Medarbejdere og Læsere for deres mod os udviste utrættelige Opmærksomhed og Velvilje, der har gjort det muligt for Nordisk Skaktidende at holde Stand saalænge i Kampen for Tilværelsen.